

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 27. januar 2020 af Østre Landsrets 12. afdeling
(landsdommerne Kåre Mønsted, Annette Dam Ryt-Hansen og Bjarke Gano (kst.) med
domsmænd).

12. afd. nr. S-3452-18:

Anklagemyndigheden

mod

1) T2

Født januar 1999

(advokat Mette Maria Lorentzen, besk.)

2) T1

Født marts 1999

(advokat Karoline Døssing Normann, besk.)

Frederiksberg Rets dom af 19. november 2018 (6437/2018) er anket af anklagemyndigheden med påstand om domfældelse efter anklageskriftet samt skærpeelse, herunder således at straffelovens § 81 a, stk. 1, finder anvendelse, samt at de tiltalte gives opholdsforbud og udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte T2 har nedlagt endelig påstand om stadfæstelse af byrettens bevisresultat og i øvrigt formildelse.

Tiltalte T1 har nedlagt endelig påstand om formildelse.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet supplerende forklaring af vidnerne politiassistent V6 og politiassistent V8.

Der er endvidere afgivet forklaring af tiltalte T2 og politiassistent V9.

De i byretten af vidnerne V1, V2, V3, V4,, V5, F1 og V7 afgivne forklaringer er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

T2 har forklaret bl.a., at grunden til, at han underskrev relationsbekræftelsen, var, at det var første gang, han var varetægtsfængslet. Personalet i Vestre Fængsel sagde med det samme, at han var banderelateret, og at han skulle op på bandegangen. De truede ham med, at han ville blive fængslet i isolation, hvis han ikke underskrev relationsbekræftelsen. De ville ikke sige, hvor længe han skulle sidde isolationsfængslet. Han følte sig derfor presset til at underskrive relationsbekræftelsen.

Han hverken har eller havde nogen relation til LTF, heller ikke før han blev fængslet. Han undrede sig over, at det på relationsbekræftelsen var anført, at han tilhørte grupperingen LTF, men underskrev alligevel. Han kendte ikke nogen fra LTF, før han sad på bandegangen. Han vidste ikke, at de personer, som politiet havde observeret ham sammen med, havde tilknytning til LTF.

Vidnet politiassistent V6 har supplerende forklaret bl.a., at han fortsat gør tjeneste i Københavns Politi, rocker- og bandeenheden under Efterretnings- og Analyseafdelingen. Da X1 afdelingen stadig var medlem af LTF, hang medlemmerne ud på torvet ved Sted1 iført tøj og kasketter med LTF-logo. Sted1 -kvarteret havde fra 2016 været kendt som LTF-område. På et tidspunkt, som han ikke husker nærmere, valgte X1 afdelingen og X2 afdelingen sammen at træde ud af LTF. De to afdelinger var

meget tætte. For at få bekræftet oplysningerne om, at X1 afdelingen og X2 var udtrådt af LTF, holdt rocker-og bandeenheden øje med området et stykke tid derefter. I dag er området ikke længere et fokusområde for rocker-og bandeenheden. Det er lokalpolitiet, der er ansvarlig for området, der fortsat benyttes af unge mennesker til at hænge ud, heraf mange af de samme personer, som før havde tilknytning til LTF. På stedet er der blandt andet en kiosk og områder, hvor man kan stå i læ. Hvad der er sket med den tidligere X1 afdeling af LTF, kan han ikke svare på, da han ikke længere har indsigt i miljøet omkring Sted1 og Sted10 .

Han husker ikke, om der var skudepisoder i Valby, men husker et knivoverfald. Siden konflikten mellem LTF og Brothas, der begyndte i sommeren 2017, har der været tre andre konflikter, der primært har vedrørt andre bande-grupperinger. Der er lige nu ingen registrerede bander i Sted10 . Der er i dag generelt færre borgerhenvendelser vedrørende LTF, hvilket kan skyldes, at medlemmer af LTF ikke længere er iført tøj med LTF-logo.

Det er rigtigt, at han aldrig har set T1 iført tøj med LTF-logo eller andet LTF-kendetegn. Som han husker det, boede T1' forældre i området. Han er bekendt med, at T1' bror også var medlem af LTF, og det kan godt være i den forbindelse, at T1 er blevet antruffet med LTF-medlemmer. Når han i byretten forklarede, at han sidst så T1 sammen med medlemmer af LTF sidste sommer, mente han sommeren 2018.

Foreholdt, at han i rapport af 6. april 2018 om området ved Sted3 og Sted1 har anført, at der i tiden op til, han skrev rapporten, havde været massiv aktivitet i området omkring Sted3 / Sted1, og at der flere gange var truffet personer fra LTF X1 og LTF X2 i området, var det en korrekt beskrivelse af forholdene på tidspunktet. Det var i sommeren 2017, at konflikten mellem LTF og Brothas eskalerede.

Vidnet politiassistent v8 har supplerende forklaret bl.a., at hun i perioden fra april 2018 til primo august 2019 gjorde tjeneste i Københavns Politi, rocker- og bandeenheden under Efterretnings- og Analyseafdelingen, hvor hun arbejdede med monitorering af rockere og bander. Hun var allerede tilknyttet Efterretnings- og Analyseafdelingen, da hun tiltrådte i rocker- og bandeenheden, og var således allerede da bekendt med rocker- og bandemiljøet. Da hun allerede var tilknyttet afdelingen, var det en flydende overgang fra den ene enhed til den anden enhed i løbet af foråret 2018. Hun var derfor allerede godt inde

i området, da hun udarbejdede ”Dokumentationsrapport – Konflikt” den 6. april 2018. Hendes arbejde bestod hovedsageligt af kontorarbejde i form af indsamling og analyse af informationer. Hun var ikke selv ude i miljøet for at indhente oplysninger. I deres arbejde benytter de sig af kilderapporter uden at være bekendt med, hvem kilden er. Det sker, at de validerer rapportens oplysninger, f.eks. ved at tale med den kollega, der har skrevet rapporten. Det er NEC, der har fastsat retningslinjer for, hvilke oplysninger der kan medtages i rocker- og bandeenhedens rapporter, herunder at oplysninger om identiteten på de personer, der er anført i underliggende rapporter, ikke medtages i deres rapporter.

I rocker- og bandeenheden arbejder de med kildesøgning i både åbne og lukkede systemer. Et åbent system er f.eks. POLSAS, som alle i politiet har adgang til. De brugte også ofte internettet til almindelig kildesøgning. Efterforskningsstøttedatabasen (PED) er et eksempel på et lukket system, som kun efterforskningsafdelingen har adgang til.

Da hun ikke længere er tilknyttet rocker- og bandeenheden, har hun ikke haft mulighed for at tilgå systemerne og forberede sig til vidneafhøringen. Hun kan derfor ikke i dag bekræfte, at konflikten mellem LTF og Brothas stadig verserede ultimo april 2018. Hun kan dog bekræfte, at deres vurdering dengang af, at konflikten stadig verserede ultimo april 2018, ikke var baseret på en enkelt kildeoplysning, men var baseret på flere oplysninger. Hun er ikke bekendt med, om der blev registreret episoder mellem LTF og Brothas efter den 4. marts 2018.

Af samme grund kan hun ikke uddybe vurderingen i ”Dokumentationsrapport – Person” af 22. juni 2018, hvorefter T2 på gerningstidspunktet alene manglede det sidste for at blive registreret som medlem af LTF, og ikke kun blive betragtet som tilknyttet LTF. Det kræver mere at blive registreret som medlem af en bande end at være betragtet som tilknyttet banden. Det beror på en meget konkret vurdering.

Grundet sin tavshedspligt kan hun ikke oplyse nærmere om, hvilke personer T2 blev truffet sammen med i de hændelser, der ligger til grund for enhedens vurdering af, at han kort efter gerningstidspunktet blev medlem af LTF. Det er ikke tilstrækkeligt grundlag for at blive registreret som bandemedlem, at man bliver truffet sammen med bandemedlemmer. Ligeledes grundet sin tavshedspligt kan hun ikke oplyse nærmere om, hvorvidt de registrerede hændelser havde tilknytning til kriminel adfærd. Hun

kan ikke huske, hvad der mere præcist lå i deres vurdering af, at T2 ”kort tid” efter gerningstidspunktet blev medlem af LTF.

Det kan sagtens passe, at T2 var registreret som medlem af LTF i den periode på 3-4 måneder frem til afregistreringen, hvor han sad varetægtsfængslet, og hvor der derfor ikke blev registreret hændelser, som han var indblandet i.

Hun kan ikke oplyse noget generelt om, hvad der skal til, for at rocker- og bandeenheden vurderer, at en afdeling af en bande er udtrådt, men kan bekræfte, at X1 afdelingen udtrådte af LTF i sommeren 2018. Det er hendes opfattelse, at de personer, der var medlem af X1 afdelingen, havde tilknytning til området. X1 afdelingen havde ikke noget klubhus, hvorfor de hang ud på gader og pladser. Rocker- og bandeenheden monitorerede medlemmer af X1 afdelingen, efter at afdelingen var udtrådt af LTF. Hvornår monitoreringen sluttede, kan hun ikke svare på.

I vurderingen af, om en person er tilknyttet en bande, ligger ikke et krav om, at den pågældende har udført kriminalitet af den ene eller anden slags. Der foretages en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger.

Efter en konkret vurdering af forholdene vedrørende alle tidligere medlemmer af X1 afregistrerede de dem alle som medlem af LTF, efter at afdelingen forlod LTF.

I rocker- og bandeenheden vurderer man som minimum hver sjette måned, om hvert enkelt registrerede person stadig er medlem af en bande. Der foretages en løbende vurdering heraf, men hver sjette måned skal man aktivt notere i enhedens system, om den pågældende stadig skal registreres som bandemedlem. Det forhold, at der inden for det seneste halve år ikke er nogen informationer på den pågældende, er ikke nok til at afregistrere den pågældende. Det er en konkret vurdering, som også afhænger af de forudgående oplysninger og hændelser samt en vurdering af, hvorfor der ikke længere er informationer på den pågældende.

Det er vist rigtigt, at der i ”Dokumentationsrapport – Konflikt” af 6. april 2018 ikke er op-listet nogen hændelser mellem LTF og Brothas i Valby-området eller i Sydhavnen. Hun kan ikke huske, om der var konflikter i disse områder, der ikke fremgår af op-listningen.

Det var rocker- og bandeenhedens vurdering, at alle afdelinger i LTF, herunder X1 deltog i konflikten mellem LTF og Brothas, men hun kan af hensyn til sin tavshedspligt ikke uddybe dette nærmere.

Det er rigtigt, at visitationszonerne blev ophævet i slutningen af december 2017. Det er forskellige afdelinger, der henholdsvis monitorer rockergrupper og bander, og som opretter og håndhæver visitationszoner. Det er også forskellige kriterier, der er afgørende for beslutninger om henholdsvis monitoring af bandegrupperinger og visitationszoner.

Om rapport om opholdsforbud af 10. september 2018 oplyste vidnet, at det var alle de gange, de tiltalte var antruffet i 2500 Valby, også de gange, der ikke vedrørte kriminelle forhold, der lå til grund for markeringerne på kortene i rapporten. Den pågældende vil stadig stå som sigtet, selv om der er sket påtaleopgivelse eller frifindelse, men det vil ikke fremgå to gange i rapportmaterialet, hvis forholdet fører til sigtelse.

En person kan godt sidde fængslet og fortsat være registreret som medlem af en bande. Den pågældende monitoreres stadig.

Vidnet politiassistent V9 har forklaret bl.a., at han de seneste 2 ½ år har været ansat i politiets Efterretnings- og Analyseafdeling, hvor han gør tjeneste i enheden for rocker- og bandemonitering. I afdelingen indsamler de oplysninger fra alle tilgængelige kilder om rocker- og bandemiljøet, og de foretager en løbende vurdering af, hvilke grupperinger der er i Københavns politikreds, og om der er verserende konflikter mellem grupperingerne.

T2 havde på gerningstidspunktet tilknytning til og blev kort tid efter medlem af LTF. De registrerer ikke personer, der alene har tilknytning til en bande. De arbejder i et lukket system, som kun de har tilgang til. Rigspolitiet har opstillet kriterier for, hvad der skal til for at blive registreret som medlem af en bande. Tilknytning til en bande er ikke tilstrækkeligt, for at blive registreret. Han kan af hensyn til sin tavshedspligt ikke komme ind på de konkrete kriterier, men kan oplyse, at de foretager en løbende vurdering. De holder ekstra øje med dem, der har tilknytning til en bande, og de vurderer løbende, om der er tilstrækkeligt grundlag for at registrere den pågældende som medlem af banden.

I deres vurdering, der ligger til grund for ”Dokumentationsrapport – Person” af 22. juni 2018, havde de inddraget og undersøgt, om det var familie og barndomsvenner, som T2 blev antruffet sammen med. Venskaber og relationer til banden falder ofte sammen. Det er ikke altid muligt at undersøge, hvor længe de pågældende har kendt hinanden. Det indgår i den samlede vurdering. Oplysningerne står aldrig alene.

Da T2 blev varetægtsfængslet, underskrev han en relationsbekræftelse om, at han var tilknyttet LTF. Kriminalforsorgen anvender relationsbekræftelser ved vurdering af, hvilket arresthus/fængsel og afdeling den pågældende skal være varetægtsfængslet og afsoner i. Ved fængslingen får den enkelte mulighed for at oplyse om tilknytningsforhold til en bande. Det er frivilligt, om den pågældende vil underskrive relationsbekræftelsen.

Det er rigtigt, at T2 ikke længere er registreret som medlem af LTF. I forsommeren 2018, omkring juni måned, blev den afdeling, som T2 var tilknyttet - LTF X1 - nedlagt. T2 blev afregistreret på trods af, at han sad fængslet på tidspunktet. Det er i vurderingen af, fra hvornår T2

ikke længere var medlem af LTF, indgået, at han ved fængslingen underskrev relationsbekræftelsen, men det er alene tillagt en vis værdi. Det vil altid være en konkret vurdering, der blandt andet er baseret på de historiske oplysninger. Efterretnings- og Analyseafdelingen har et samarbejde med Kriminalforsorgen og modtager oplysninger fra de enkelte fængsler og arresthuse. Selv om den pågældende sidder varetægtsfængslet eller afsoner, får de således oplysninger fra Kriminalforsorgen. Herudover modtager de oplysninger fra andre kilder om varetægtsarrestanter og afsonere. Oplysningerne er nødvendige for at kunne opretholde registreringen af den pågældende som medlem af en bande.

Han kan vedrørende T1 ikke oplyse, hvad der var udslagsgivende for, at T1 gik fra at blive vurderet som tilknyttet LTF til at blive registreret som medlem af LTF. De har den 20. januar 2020 tilføjet yderligere bemærkninger til dokumentationsrapporten om T1. Vedrørende tilføjelsen til den 21. februar 2018 oplyste vidnet, at det er velkendt, at bandemedlemmer bruger walkie-talkies, f.eks. ved angreb på andre, da det er et kommunikationsmiddel, der ikke kan spores. Herudover benytter banderne walkie-talkies ved vagtvirksomhed i områderne. Det er oftest i konfliktperioder, at der anvendes walkie-talkies. Vedrørende tilføjelsen til den 9. januar 2018 oplyste vidnet, at

Sted1 i Valby på daværende tidspunkt var LTF-område. Sted1, syd derfor og omkring Sted10 Station var tilholdssted for X1 afdelingen.

De 10 medlemmer af LTF, som T1 blev truffet sammen med den 20. november 2017, var både fra X2 og X1 afdelingerne. Han ved ikke, om mødet havde tilknytning til beslutningen om at træde ud af LTF.

Politiet registrerer ikke tilknytning til en bande. Hvis en person er tilknyttet en bande, er pågældende enten registreret som medlem eller bliver blot betragtet som tilknyttet. De kan videregive deres viden om tilknytningsforhold, hvis en efterforsker fra en anden afdeling i politiet retter henvendelse vedrørende en konkret person. Det bliver ikke registreret i deres system. Der er ikke oprettet et tilknytningsregister svarende til medlemsregisteret.

Da de udarbejdede ”Dokumentationsrapport – Konflikt” den 6. april 2018, vurderede de, at konflikten mellem LTF og Brothas stadig verserede. Det er fortsat deres vurdering, at der var en verserende konflikt på det tidspunkt. I efteråret 2017 var der en meget intens konflikt mellem de to bander. Det løjede af i løbet af december 2017. Banderne indgik i slutningen af december 2017 en aftale om våbenhvile. Aftalen var gældende i en måned ad gangen og blev løbende forlænget. Det er deres vurdering, at konflikten i slutningen af april 2018 med sikkerhed var slut.

Den sidste registrerede hændelse med relation til konflikten mellem de to bander var et knivoverfald, der fandt sted den 4. marts 2018. Våbenhvilen var medvirkende årsag til, at der ikke var de samme hændelser i det offentlige rum som tidligere. Deres oplysninger fra denne periode var derfor af mere fortrolig karakter, og han kan ikke oplyse nærmere herom.

Det er en ting, at der ikke er voldelige hændelser, og våbenhvile er ikke lig med fred. Politiet modtog både oplysninger om, at det var en våbenhvile, men modtog også fortrolige oplysninger om, at der fortsat var konflikt mellem LTF og Brothas. Det er ikke muligt at fremlægge disse oplysninger, da det vil kompromittere politiets kilder.

Våbenhvilen blev indgået på landsplan. Den var dikteret fra toppen af banderne. Det var politiets vurdering, at ledelserne fra de to bander mødtes månedligt, hvor det fra gang til gang blev besluttet at forlænge våbenhvilen. Der forelå ikke konkrete oplysninger om, at

der blev indgået en fredsftale, men det gik politiet ud fra på baggrund af en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger. Der var i hvert fald ikke oplysninger om, at de blev ved med at mødes en gang om måneden. Det var politiets opfattelse, at aftalen om våbenhvile indebar, at medlemmerne af banderne ikke måtte overfalde hinanden. Der forelå ikke oplysninger om, at visse våben skulle være undtaget af våbenhvilen.

Det var ledelsen i LTF, der dikterede, at nu var krigen med Brothas slut. Dem, der ikke var enige i ledelsens måde at håndtere situationen på, og som var uenige i beslutningen, fik dermed en begrundelse for og motivation til at forlade LTF. X1 afdelingen ønskede at fortsætte konflikten sammen med X2 afdelingen. Det var X2 afdelingen, der havde noget i klemme, og X1 afdelingen støttede op om beslutningen om at træde ud af LTF. X1 afdelingen var ikke underlagt X2 afdelingen, men på baggrund af personrelationer havde der altid været en tæt forbindelse mellem afdelingerne. X2

var en stærkere og mere toneangivende afdeling, end X1 afdelingen var. Der var flere i X2 - og X1 afdelingerne, der ikke var enige i beslutningen om våbenhvile, hvilket havde betydning for beslutningen om at melde sig ud LTF.

Det var ikke alle i LTF, der ønskede at fortsætte våbenhvilen. Det var begrundet i personlige forhold, idet nogle havde mistet tætte venner under konflikten. Det var primært LTF, X2 afdelingen, og medlemmer af Brothas uden for København, der ønskede at fortsætte konflikten. Det medførte intern splittelse i banderne. X1 afdelingen havde tætte forbindelser til X2 afdelingen, og da X2 afdelingen forlod LTF, fulgte X1 afdelingen efter.

Om ”Dokumentationsrapport – Konflikt” af 21. januar 2020 oplyste vidnet, at der i marts og april 2018 var en voldelig konflikt mellem LTF og Gremium MC, som er en rockergruppe, der blev etableret i Nordsjælland for 5 år siden. Deres vurdering er navnlig baseret på de fire hændelser, der fremgår af de åbne systemer, men er også baseret på mange andre oplysninger, som ikke er offentligt tilgængelige. Han kan ikke redegøre for det præcise tidspunkt for hændelsen den 22. marts 2018, men det var mørkt.

I kølvandet på konflikten var der flere afdelinger, der meldte sig ud af LTF. Mange medlemmer var fængslet, og interne problemer gjorde, at der var flere større afdelinger, der meldte sig samlet ud. Det var i slutningen af april 2018, at X2 afdelingen meldte sig ud. X1 afdelingen meldte sig ud ca. 2 måneder senere. De holder stadig øje med de

tidligere medlemmer. Registreringen nulstilles, men der holdes løbende øje med dem.

X2 afdelingen blev oprettet som en selvstændig gruppering. Det var ikke tilfældet med X1 afdelingen.

Han deltog i drøftelserne om rækkevidden af et opholdsforbud i denne sag. Da grupperingen ikke længere eksisterede, så de på, hvor de enkelte personer havde haft deres færden. Udgangspunktet efter forarbejderne er, at opholdsforbuddet omfatter hele kommunen. Det er ikke realistisk, for så vidt angår Københavns Kommune, hvorfor man lægger vægt på gerningssted og de tiltaltes tilknytningssted. Det er på den baggrund, at de har valgt at nedlægge påstand om opholdsforbud i 2500 Valby. Man kunne godt have indskrænket området endnu mere. Det er udtryk for en indstilling.

”Dokumentationsrapport - Konflikt” af 6. april 2018 var et dokument, der løbende blev arbejdet videre på, efterhånden som der kom nye oplysninger, eller det skulle bruges til en ny sag. Derfor er han og V8 hver angivet som sagsbehandler på to ellers identiske dokumenter. Ingen af de konfliktepisoder, der er oplistet i rapporten, fandt sted i Sted10 . Det var politiets vurdering, at skudepisoden den 21. februar 2018, hvor en person fra Brothas blev ramt, kunne relatere sig til konflikten, men at det ikke var et direkte brud på våbenhvilen. Episoden den 27. februar 2018, hvor personer med tilknytning til Brothas, blev overfaldet med slag og knivstik, foregik i Valby. Politiet vurderer, at angriberne havde relation til LTF X1 Personer med relation til LTF X1 besøgte de to LTF-medlemmer, der var blev overfaldet med knive, på hospitalet.

Supplerende sagsfremstilling

Københavns Politi, Efterretning- og Analysesektionen, har den 6. april 2018 udarbejdet ”Dokumentationsrapport – Konflikt”. Af rapporten fremgår bl.a.:

”1. Samlet vurdering

Med baggrund i oplysninger fra politiets systemer, herunder oplysninger om igangværende og afsluttede efterforskninger, kildeoplysninger og andre validerede oplysninger, der er indsamlet som led i den systematiske, politimæssige monitoring af kriminelle grupper og netværk, vurderer EAS11, at der verserer en voldelig konflikt mellem grupperne:

På den ene side LTF Loyal to Familia X3 og på den anden side Brothas.

2 Tidsrum

- Det vurderes, at konflikten begyndte i midten af juli 2017, og det vurderes, at grupperne fortsat er i konflikt.

3. Baggrund for vurderingen

Vurderingen er foretaget på baggrund af valideret materiale, der er indsamlet og analyseret som led i den systematiske, politimæssige monitoring af kriminelle grupper og netværk. Hensynet til ikke at kompromittere kilders identitet, igangværende efterforskninger eller efterretningsindsamlingen i øvrigt kan indebære, at der kan være oplysninger, der ligger til grund for vurderingen, som der ikke kan redegøres detaljeret for i nærværende rapport.

Følgende hændelser/informationer indgår bl.a. i vurderingen:

Politifagligt vurderes det, at der foreligger en konflikt mellem parterne. Det er EAS11's vurdering, at konflikten er kommet til udtryk ved flere voldelige hændelser, hvor der er anvendt våben, skydevåben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af Straffelovens § 180.

EAS11 vurderer, at konflikten tog udgangspunkt i Loyal To Familia X3 ekspansion samt konfliktsøgende adfærd og manifestationer overfor mulige modstandere, herunder en på daværende tidspunkt uregistreret persongruppe i og omkring Mjølnerparken, og allerede etablerede grupperinger, hvis interesseområde LFT Loyal to Familia X3 forsøgte at overtage.

Den 12. juli 2017 ud for [redacted], 2000 Frederiksberg

Forurettede, der ifølge politiets vurdering er medlem af LTF Loyal to Familia X3, blev stukket med en kniv. En person, der senere blev registreret som medlem af Brothas, er sigtet og varetægtsfængslet i sagen.

Den 14. juli 2017 ud for [redacted], 2400 København NV

Forurettede, der ifølge politiets vurdering er medlem af LTF Loyal to Familia X3, blev stukket med en kniv. To personer, der senere blev registreret som medlem af Brothas, er dømt i sagen.

Den 25. juli 2017 ud for [redacted], 2100 København Ø

Forurettede, der senere blev registreret som medlem af LTF Loyal to Familia X3, blev ramt af skud. To personer, der senere blev registret som medlem af Brothas, er sigtet og varetægtsfængslet i sagen.

Den 1. august 2017 ud for [redacted], 2200 København N

Forurettede, der ifølge politiets vurdering tidligere var medlem af Brothas, blev ramt af skud.

Den 17. august 2017 ud for [redacted], 2100 København Ø,

Ni personer, der ifølge politiets vurdering er medlem af LTF Loyal to Familia X3, blev sigtet og varetægtsfængslet for besiddelse af flere skydevåben.

Den 20. august 2017 på [redacted], 2200 København N

Flere gerningsmænd affyrede skud mod et køretøj, der ifølge politiets vurdering blev benyttet af personer med tilknytning til Brothas. To personer, der

ifølge politiets vurdering er medlem af LTF Loyal to Familia X3, er sigtet og varetægtsfængslet i sagen.

Den 29. september 2017 i , 2200 København N

Flere skud affyret mod civil patruljebil. Tre personer, der ifølge politiets vurdering er medlem af LTF Loyal to Familia X3, er sigtet og varetægtsfængslet i sagen.

Den 24. oktober 2017 ved , 2400 København NV

To forurettede, der ifølge politiets vurdering er medlem af LTF Loyal to Familia X3, blev ramt af skud.

Den 31. oktober 2017 ud for , 2200 København N

Tre forurettede, der ifølge politiets vurdering er medlem af Brothas, blev ramt af skud, hvilket medførte den ene afgang ved døden.

Den 31. oktober 2017 ud for , 1650 København V

To forurettede, hvoraf den ene ifølge politiets vurdering er medlem af LTF Loyal to Familia X3 stukket med kniv. Tre personer, hvoraf to af dem ifølge politiets vurdering er medlem af Brothas, er sigtet og varetægtsfængslet i sagen.

Den 3. november 2017 ud for , 2700 Brønshøj

Forurettede, der var i familie med flere medlemmer af LTF Loyal to Familia X3, blev ramt af skud og afgang ved døden.

Den 9. november 2017 ud for , 2200 København N

Forurettede, der ifølge politiets vurdering ikke var medlem af en gruppering, blev ramt af skud og afgang ved døden. Fire personer, der ifølge politiets vurdering er medlem af LTF Loyal to Familia X3, er sigtet og varetægtsfængslet i sagen.

Den 24. november 2017 ud for , 2400 København NV

Håndgranat fundet monteret og klargjort til sprængning under et køretøj der anvendtes af et ledende medlem af Brothas.

Den 1. januar 2018 på , 1171 København K

På i København blev en person, der ifølge politiets vurdering er medlem af Brothas standset i køretøj med flere andre medlemmer af Brothas. Han blev fundet i besiddelse af en kniv. Under indtransporten udtalte han til politiet, at der ikke var nogen fredsftale med LTF og at "krigen" ikke var slut.

Den 21. februar 2018 på , 2400 København NV

Forurettede, der ifølge politiets vurdering har tilknytning til Brothas, blev ramt af skud.

Den 27. februar 2018 på et endnu ukendt sted

Forurettede, der ifølge politiets vurdering, har relationer til Brothas, overfaldet med slag og knivstik.

Den 4. marts 2018 på et endnu ukendt sted

To forurettede, der ifølge politiets vurdering er medlem af LTF Loyal to Familia X3, blev overfaldet med kniv.

Ovenstående er et uddrag af de vigtigste hændelser i konfliktperioden. Herunder følger en oversigt over antallet af voldelige hændelser fordelt på månedsbasis.

Hændelser i juli 2017:

Der blev registreret 9 skudepisoder og 2 knivepisoder, som der er politiets vurdering var en del af den eskalerende konflikt.

Hændelser i august 2017:

Der blev registreret 15 skudepisoder og 1 knivepisode, som det er politiets vurdering var en del af den verserende konflikt.

Hændelser i september 2017:

Der blev registreret 3 skudepisoder, som det er politiets vurdering var en del af den verserende konflikt.

Hændelser i oktober 2017:

Der blev registreret 4 skudepisoder og 2 knivepisoder som det er politiets vurdering var en del af den verserende konflikt.

Hændelser i november 2017:

Der blev registreret 3 skudepisoder, som det er politiets vurdering var en del af den verserende konflikt.

Hændelser i december 2017:

Der blev ikke registreret nogle voldelige episoder, der kan relateres til konflikten.

Hændelser i januar 2018:

Der blev ikke registreret nogle voldelige episoder, der kan relateres til konflikten.

Hændelser i februar 2018:

Der blev registreret 1 skudepisode og 1 knivepisode, som der er politiets vurdering var en del af den verserende konflikt.

Hændelser i marts 2018:

Der blev registreret 1 knivepisode, som det er politiets vurdering var en del af den verserende konflikt.”

Af dokumentationsrapport vedrørende T1, der er udarbejdet af Københavns Politi, Efterretning- og Analysesektionen, og som senest er opdateret den 20. januar 2020, fremgår bl.a.:

”1 Samlet vurdering

Med baggrund i oplysninger fra politiets systemer, herunder oplysninger om igangværende og afsluttede efterforskninger, kildeoplysninger og andre validerede oplysninger, der er indsamlet som led i den systematiske politimæssige monitoring af kriminelle grupper og netværk, vurderer Efterretning og Analyse sektionen, Københavns Politi følgende:

T1 havde på gerningstidspunktet tilknytning til gruppen kaldet LTF Loyal To Familia X3 afdeling X1 og blev kort tid efter medlem af gruppen.

2 Baggrund for vurderingen

Vurderingen er foretaget på baggrund af valideret materiale, der er indsamlet og analyseret som led i den systematiske, politimæssige monitoring af kriminelle grupper og netværk. Henset til ikke at kompromittere kilders identitet, igangværende efterforskninger eller efterretningsindsamlingen i øvrigt kan indebære, at der kan være oplysninger, der ligger til grund for vurderingen, som der ikke kan redegøres detaljeret for i nærværende rapport.

Følgende hændelser/informationer indgår bl.a. i vurderingen:

26-03-2018:

T1 blev truffet af politiet i Sted3 i Valby sammen med 10 medlemmer af LTF Loyal to Familia X3.

08-03-2018:

T1 blev truffet af politiet i et køretøj på Knippelsbro i København sammen med 2 medlemmer af LTF Loyal to Familia X3.

26-02-18:

T1 blev truffet af politiet i et køretøj i Sted3 i Valby sammen med 2 medlemmer af LTF Loyal to Familia X3.

09-02-2018:

T1 blev truffet af politiet på Vigerslev Allé ved Vestre Fængsel sammen med 7 medlemmer af LTF Loyal to Familia X3.

Nedenstående tilføjet den 20-01-2020

I relation til hændelsen fra den 26-03-2018 tilføjes, at de omtalte medlemmer var fra både afdelingerne i X2 og X1

21-02-2018:

T1 blev truffet af politiet i et køretøj på Sted4 i Valby sammen med 2 medlemmer af LTF Loyal to Familia X3. Ved politiets ankomst undløb en fjerde person fra stedet. I bilen blev der fundet 4 walkie-talkier i ubrudt emballage.

20-02-2018:

T1 blev truffet af politiet i et køretøj på Sted5 i Valby sammen med 2 medlemmer af LTF Loyal to Familia X3.

09-01-2018:

T1 blev truffet af politiet i et køretøj i Sted1 i Valby sammen med 4 medlemmer af LTF Loyal to Familia X3.

20-11-2017:

T1 blev truffet af politiet på Sted6 ud for en kiosk, sammen med 12 personer, hvoraf de 10 var medlemmer af LTF Loyal to Familia X3, samt en person med tilknytning dertil. Der var medlemmer fra både X1 og X3 .”

Af dokumentationsrapport vedrørende T2, der er udarbejdet af Københavns Politi, Efterretning- og Analysesektionen, og som senest er opdateret den 20. januar 2020, fremgår bl.a.:

”1 Samlet vurdering

Med baggrund i oplysninger fra politiets systemer, herunder oplysninger om igangværende og afsluttede efterforskninger, kildeoplysninger og andre validerede oplysninger, der er indsamlet som led i den systematiske politimæssige monitoring af kriminelle grupper og netværk, vurderer Efterretning og Analyse sektionen, Københavns Politi følgende:

T2 havde på gerningstidspunktet tilknytning til gruppen kaldet LTF Loyal To Familia X3 afdeling X1 og blev kort tid efter medlem af gruppen.

2 Baggrund for vurderingen

Vurderingen er foretaget på baggrund af valideret materiale, der er indsamlet og analyseret som led i den systematiske, politimæssige monitoring af kriminelle grupper og netværk. Henset til ikke at kompromittere kilders identitet, igangværende efterforskninger eller efterretningsindsamlingen i øvrigt kan indebære, at der kan være oplysninger, der ligger til grund for vurderingen, som der ikke kan redegøres detaljeret for i nærværende rapport.

Følgende hændelser/informationer indgår bl.a. i vurderingen:

19-03-2018:

T2 blev truffet af politiet på Sted7 i Valby sammen med 2 andre personer – én af dem var medlem af LTF Loyal to Familia X3.

05-03-2018:

T2 blev truffet af politiet på Sted8 i Valby sammen med 3 andre personer – 2 af dem var medlem af LTF Loyal to Familia X3. Den ene af dem var iført en hue med LTF-logo.

21-02-18:

T2 blev truffet af politiet på Sted9 i Rødovre sammen med 4 andre personer – én af dem var medlem af LTF Loyal to Familia X3.

07-11-2017:

T2 blev truffet af politiet på Sted7 i Valby sammen med 5 andre personer – 3 af dem var medlem af LTF Loyal to Familia X3.

Nedenstående tilføjet den 20-01-2020

27-03-2018:

T2 underskrev i forbindelse med sin fængsling en relationsbekræftelse på, at han tilhørte LTF afdeling Valby. Se bilag 1.”

Af Kriminalforsorgens skema ”Relationsbekræftelse”, der er dateret den 27. marts 2018 og underskrevet af T2 fremgår, at T2 oplyste, at han tilhørte grupperingen LTF, Valby, og at han ikke ønskede at oplyse sin status i grupperingen.

Personlige oplysninger

Tiltalte, T2 har om sine personlige forhold forklaret bl.a., at han ikke ved, om hans farmor i Somalia stadig er i live. Når han løslades, håber han at starte i gymnasiet. Han skal bo hjemme hos sin mor i Valby, hvilket han også gjorde, inden han blev varetægtsfængslet. Hans mor taler kun somalisk. De kan kommunikere, selv om han ikke taler somalisk. Det har de gjort gennem hele hans barndom og ungdom.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har ved brev af 16. december 2019 til T1 meddelt, at hans opholdstilladelse er forlænget til den 16. december 2023.

Tiltalte, T2, har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Tiltalte, T1, har været fortsat frihedsberøvet under anken.

Retsgrundlaget

Straffelovens § 81 a

Straffelovens § 81 a blev indsat ved lov nr. 501 af 12. juni 2009. Bestemmelsen er efterfølgende ændret ved lov nr. 733 af 25. juni 2014 og lov nr. 672 af 8. juni 2017.

I forarbejderne til lovændringen i 2014 anføres bl.a. følgende (lovforslag nr. L 112 af 15. januar 2014, de almindelige bemærkninger):

”2.2.1. Som nævnt ovenfor blev straffelovens § 81 a indsat i 2009 som en modforholdsregel over for den dengang verserende rocker- og bandekonflikt. Med bestemmelsen skærpedes straffen for visse grovere lovovertrædelser, der begås med baggrund i et gensidigt opgør mellem grupper af personer, og som dermed kan bidrage til at holde en konflikt i live. Bestemmelsen tager i sin nuværende form sigte på situationer, hvor visse alvorlige forbrydelser begås i forbindelse med verserende opgør af en karakter, der kan udgøre en trussel mod det normale samfundsliv. Bestemmelsen skal via den skærpede straftrussel modvirke optrapning af opgør både med hensyn til intensitet og med hensyn til de midler, der anvendes.

Som beskrevet under pkt. [...] opstår der fortsat meget voldsomme uroligheder i rocker- og bandemiljøet, hvorunder der bl.a. anvendes skydevåben. Disse uroligheder påvirker ikke alene de personer fra rocker- og bandemiljøet, der kommer til skade eller omkommer som led heri, men udgør også en alvorlig trussel mod det normale samfundsliv, da de i meget vidt omfang udspiller sig i det offentlige rum og dermed indebærer en fare for tilfældige menneskers liv og lemme.

Det er på den baggrund Justitsministeriets vurdering, at straffelovens § 81 a fortsat har sin berettigelse. Som beskrevet ovenfor under pkt. [...] er bestemmelsen således også i en række tilfælde blevet anvendt i praksis.

Det er imidlertid samtidig Justitsministeriets opfattelse, at der er behov for at udvide bestemmelsen, så den kan finde anvendelse dels i en tidligere fase af en konflikt, dels uafhængigt af, om konflikten på gerningstidspunktet (fortsat) må anses for at være verserende.

Formålet hermed er, at den skærpede straftrussel, som ligger i bestemmelsen, i højere grad kan bidrage til at mindske risikoen for yderligere optrapning af en verserende konflikt og at mindske risikoen for, at en tilsyneladende afsluttet, voldelig konflikt blusser op igen.

Forslaget hviler i den forbindelse på den grundlæggende opfattelse, at det er helt uacceptabelt, hvis konflikter mellem forskellige grupper af personer ender med at true det normale samfundsliv, fordi gruppernes adfærd skaber fare for almindelige menneskers liv og helbred samt spreder frygt og utryghed i befolkningen, og at der er grund til at træffe meget skrappe foranstaltninger, som klart viser, at samfundet ikke kan acceptere og derfor vil bekæmpe konflikter af den karakter, som f.eks. udspandt sig i første halvår af 2013.

Forslaget bygger i overensstemmelse hermed på, at den skærpede straftrussel, som ligger i straffelovens § 81 a, bør gælde, allerede når en konflikt har en karakter, der giver grund til at frygte, at konflikten vil udvikle sig til en trussel mod det normale samfundsliv.

Det er Justitsministeriets vurdering, at en konflikt har en sådan karakter, hvis en af parterne blot én gang har vist sig villig til som led i konflikten at anvende skydevåben eller en af de særdeles farlige våbentyper mv., der er nævnt i § 81 a. Hvis en af parterne på et tidspunkt i konflikten har brugt et så alvorligt våben mv., må konflikten således i almindelighed antages at have en sådan grad af alvor, at f.eks. en efterfølgende grov voldsforbrydelse med baggrund i konflikten

vil kunne føre en udvikling med sig, der ender med, at gruppernes adfærd skaber fare for almindelige menneskers liv og helbred mv. Dette må antages at gælde, uanset fra hvilken side f.eks. voldsforbrydelsen begås.

Justitsministeriet foreslår på denne baggrund, at § 81 a ændres, så den ikke først finder anvendelse, når en konflikt af betydelig intensitet igennem en vis periode har givet sig udslag i angreb (dvs. et opgør) fra begge grupper side, hvor der mindst to gange er anvendt f.eks. skydevåben.

Det foreslås således, at bestemmelsen skal kunne finde anvendelse, når en eller flere af de forbrydelser, der er opregnet i bestemmelsen, begås med baggrund i en *konflikt* (og ikke nødvendigvis et opgør) mellem grupper af personer, og hvor der blot *én* gang tidligere som led i konflikten er anvendt skydevåben mv. Det foreslås endvidere, at det ikke længere skal være et krav, at konflikten (i dag opgøret) stadig foregår.

Det vil være uden betydning for anvendelsen af § 81 a, om den eller de forbrydelser, der er nævnt i § 81 a, begås kort tid efter episoden, hvori der anvendtes skydevåben mv. eller eventuelt flere år senere, så længe der er tale om en forbrydelse, der har baggrund i en konflikt, som led i hvilken der tidligere er anvendt skydevåben mv. Det bemærkes, at formålet med den foreslåede bestemmelse - og den forhøjede straftrussel, der ligger heri - som nævnt både er at mindske risikoen for yderligere optrapning af en verserende konflikt og at mindske risikoen for, at en tilsyneladende afsluttet, voldelig konflikt blusser op igen.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen lempes betingelserne for at anvende § 81 a med henblik på at give bestemmelsen et bredere anvendelsesområde. Anvendelse af bestemmelsen vil naturligvis også fremover være undergivet en almindelig bevisbedømmelse, herunder af betingelsen om at den pågældende forbrydelse er begået med baggrund i en konflikt mellem grupper af personer. Som det også er tilfældet med den gældende regel, vil der i den forbindelse kunne opstå situationer, hvor politiet og anklagemyndigheden eksempelvis af hensyn til en løbende monitorering af rocker- og bandemiljøet ikke ønsker at fremlægge oplysninger, der afslører kilder i miljøet eller aflytninger, og derfor ikke påberåber sig bestemmelsen. Der vil også være en del tilfælde, hvor det ud fra de foreliggende oplysninger vil være vanskeligt at bevise, at betingelserne for at anvende § 81 a er opfyldt, herunder f.eks. betingelsen om, at den pågældende lovovertrædelse har baggrund i konflikten. Efter Justitsministeriets opfattelse vil der imidlertid med de foreslåede ændringer i videre omfang end i dag være tilfælde, hvor bestemmelsen vil finde anvendelse.

...

2.2.2. Det foreslås, at § 81 a ændres, således at det ikke længere er en betingelse for at anvende bestemmelsen, at den aktuelle lovovertrædelse har baggrund i et »*gensidigt opgør*«, som »*foregår*«, og som led i hvilket der »*flere gange*« er anvendt skydevåben eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180.

Det vil fremover være tilstrækkeligt, at den aktuelle lovovertrædelse har baggrund i en »konflikt«, som led i hvilken der én eller flere gange er anvendt skydevåben mv.

2.2.2.1. Enhver uoverensstemmelse eller uenighed mellem to eller flere grupper vil kunne udgøre en *konflikt* i § 81 a's forstand.

Som efter gældende ret er det uden betydning, hvad årsagen til *konflikten* er, og hvad konflikten drejer sig om. En konflikt kan f.eks. vedrøre kontrollen over et kriminelt marked, et ideologisk modsætningsforhold eller tidligere hændelser, som af en af grupperne anses for ærekrænkende. Der kan også være tale om, at personlige uoverensstemmelser, f.eks. et sammenstød mellem to personer om en kæreste, udvikler sig til en konflikt mellem grupper af personer.

Det er ligeledes uden betydning, om konflikten er begrundet i et eller flere forhold. En konflikt mellem to grupper vil således i praksis kunne dække over flere forskellige forhold, herunder f.eks. både kontrollen over et kriminelt marked og en tidligere ærekrænkende hændelse. Det er ikke en betingelse for at anvende § 81 a, at det fastslås, hvilket af flere mulige, underliggende forhold, der har motiveret gerningsmanden. Det er således tilstrækkeligt, at det kan lægges til grund, at der foreligger en konflikt, og at gerningsmanden helt eller delvist er motiveret af at ville deltage i eller reagere på konflikten.

2.2.2.2. § 81 a vil finde anvendelse, hvis der som led i konflikten mindst én gang er anvendt skydevåben, eller anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180. Det vil således ikke længere være et krav, at der »flere gange« som led i konflikten er anvendt sådanne våben mv. Der stilles endvidere ikke i øvrigt krav om, at konflikten skal have eller have haft betydelig intensitet.

2.2.2.3. Den foreslåede ændring indebærer endvidere, at der ikke længere stilles krav om, at konflikten skal have stået på i en vis periode. Desuden stilles der ikke længere krav om, at konflikten skal være aktiv eller have en bestemt intensitet på tidspunktet for lovovertrædelsen.

Det vil bl.a. indebære, at § 81 a kan anvendes på alvorlige forbrydelser, der har baggrund i en konflikt, hvor der ikke er forekommet angreb i flere år, f.eks. fordi medlemmer af de involverede grupper i en periode har været frihedsberøvet. Bestemmelsen vil også kunne anvendes, selv om de pågældende grupper har indgået, hvad de betegner som en fredsftale (f.eks. om ikke længere at angribe hinanden som led i en konflikt om et kriminelt marked), hvis en person på et senere tidspunkt - eventuelt flere år senere - begår en forbrydelse som nævnt i § 81 a med baggrund i konflikten.

Det vil dog fortsat skulle bevises, at lovovertrædelsen har »baggrund« i en konflikt. Som det er beskrevet under pkt. 2.1, ligger der heri, at det skal kunne lægges til grund, at gerningsmanden helt eller delvis har været motiveret af at ville deltage i eller reagere på konflikten mellem grupperne. Det må antages, at betingelsen i praksis vil kunne medføre en vis tidsmæssig afgrænsning af bestemmelsens anvendelsesområde. Det må således forventes, at det afhængig af de nærmere omstændigheder vil kunne være vanskeligt at bevise, at en lov-

overtrædelse har baggrund i konflikten mellem grupperne, hvis grupperne i en årrække ikke i øvrigt har foretaget sig noget som led i konflikten.”

Det fremgår af de specielle bemærkninger til lovforslaget bl.a. (bemærkningerne til § 1, nr. 11 (§ 81 a, stk. 1):

”Det er en betingelse for at anvende den foreslåede bestemmelse i straffelovens § 81 a, stk. 1, at lovovertrædelsen har baggrund i en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten er anvendt skydevåben mv.

At lovovertrædelsen skal have »baggrund i« en konflikt som nærmere karakteriseret i bestemmelsen indebærer, at det skal kunne lægges til grund, at den person, der har begået lovovertrædelsen, helt eller delvis har været motiveret af at ville deltage i eller reagere på en konflikt mellem grupper af personer. Det er uden betydning, om der tillige er andre motiver for angrebet, herunder f.eks. personlige uoverensstemmelser, hævn for tidligere krænkelser, fornærmelser eller lignende.

Den omstændighed, at lovovertrædelsen helt eller delvis skal have været motiveret af at ville deltage i eller reagere på en konflikt mellem grupper af personer, indebærer ikke noget krav til konfliktens indhold, men alene om, at konflikten – uanset hvad den handler om – er baggrund for den aktuelle lovovertrædelse.

Begrebet »konflikt« skal forstås bredt. Enhver uoverensstemmelse eller uenighed mellem to eller flere grupper vil kunne udgøre en konflikt i § 81 a's forstand. Det er uden betydning for vurderingen af, om en konflikt er omfattet af den foreslåede bestemmelse, hvad der er årsagen til konflikten, og hvad konflikten drejer sig om. Det er ligeledes uden betydning, om konflikten er begrundet i et eller flere forhold. Det er endvidere ikke en betingelse for at anvende § 81 a, stk. 1, at det fastslås, hvilket af flere mulige underliggende forhold, der har motiveret gerningsmanden. Det er således tilstrækkeligt, at det kan lægges til grund, at gerningsmanden helt eller delvist er motiveret af at ville deltage i eller reagere på konflikten.

...

Straffelovens § 81 a, stk. 1, omfatter tillige forsøg på og medvirken til de opregnede forbrydelser, jf. straffelovens § 21 og § 23.

...

Det forudsættes, at strafudmålingsniveauet i sager omfattet af den foreslåede bestemmelse som udgangspunkt fordobles i forhold til den straf, der ville blive fastsat af domstolene i sager, hvor den foreslåede bestemmelse i § 81 a, stk. 1, ikke finder anvendelse. I tilfælde, hvor domstolene normalt ville udmåle en straf på fængsel i 1 år og 6 måneder – f.eks. i en sag om grov vold – er det således forudsat, at der som udgangspunkt skal fastsættes en straf på fængsel i 3 år, hvis sagen er omfattet af § 81 a, stk. 1. Det er forudsat, at fordoblingen sker i forhold til den konkrete straf, der ville være blevet udmålt i den enkelte sag.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.”

I forarbejderne til lovændringen i 2017 anføres bl.a. følgende (lovforslag nr. L 190 af 26. april 2017, de almindelige bemærkninger):

” 2.2.2. Justitsministeriets overvejelser

Rigspolitiet har opgjort, at der i 2016 har været otte voldelige konflikter i rocker- og bandemiljøet, og at der fortsat er stor risiko for voldelige hændelser i visse områder af landet. Rigspolitiet har samtidig vurderet, at der i 2016 har været 54 skudepisoder i det offentlige rum, som vurderes at relatere sig til rocker- og bandemiljøet. Skudepisoderne har fundet sted flere steder i landet, og alene i hovedstadsområdet har der i den nævnte periode været over 25 skudepisoder. Rigspolitiet har i perioden registreret tre døde og 36 sårede i relation til skudafgivelser, knivstikkeri mv. i rocker- og bandemiljøet. Disse skudepisoder er også gået ud over helt tilfældige almindelige borgere, som er blevet såret af skud.

Som det fremgår af den politiske aftale om Bandepakke III, er aftalepartierne enige om, at rockernes og bandernes rå og hensynsløse adfærd skal mødes med hårdere straffe, der utvetydigt viser samfundets afstandtagen.

Straffelovens § 81 a finder i dag alene anvendelse, når en rocker- og bandekonflikt allerede er i gang og således ikke på den eller de handlinger, der fremkalder konflikten.

På den baggrund vil aftalepartierne udvide straffelovens § 81 a, så bestemmelsen også omfatter den kriminalitet, der kan fremkalde en konflikt, ligesom bestemmelsen også skal omfatte grove våbenlovsovertrædelser efter straffelovens § 192 a.

2.2.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås at udvide anvendelsesområdet for straffelovens § 81 a til også at omfatte de straffelovsovertrædelser, der er opregnet i bestemmelsen, i tilfælde hvor de pågældende overtrædelser er egnede til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten enten anvendes skydevåben eller anvendes våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begås brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180. Samtidig foreslås det at udvide anvendelsesområdet for bestemmelsen til også at omfatte forhold efter straffelovens § 192 a om overtrædelse af våbenlovgivningen under særligt skærpene omstændigheder.

Med de foreslåede ændringer gives § 81 a et bredere anvendelsesområde end i dag. Det vil således fremover være tilstrækkeligt, at den aktuelle lovovertrædelse er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der

anvendes skydevåben mv. eller begås brandstiftelse, og anklagemyndigheden vil således ikke som i dag skulle føre bevis for, at gerningen har baggrund i en konflikt.

...

Det foreslås endvidere at udvide opregningen af bestemmelser i § 81 a til ligeledes at omfatte straffelovens § 192 a om overtrædelse af våbenlovgivningen under særligt skærpene omstændigheder.

Det indebærer, at straffen for besiddelse mv. af bl.a. enkeltskudsvåben, halvautotomatiske våben, repetervåben, fuldautomatiske skydevåben, panserværnsraketter, morterer, håndgranater, bomber, miner, eksplosivstoffer, springknive og faldknive vil kunne forhøjes i medfør af straffelovens § 81 a, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldte.

Som eksempel på et tilfælde, hvor en overtrædelse af straffelovens § 192 a kan have baggrund i en konflikt omfattet af straffelovens § 81 a, kan nævnes, at en person fra en gruppe ulovligt besidder en pistol under særligt skærpene omstændigheder, hvis pistolen bl.a. besiddes med henblik på generelt at kunne forsvare sig selv eller andre mod angreb fra en anden gruppe eller besiddes med henblik på at kunne angribe en person fra en anden gruppe. Bestemmelsen vil også kunne finde anvendelse på ulovlig indførsel af skydevåben, ulovlig handel med våben og ulovlige våbenlagre, der helt eller delvist har baggrund i en konflikt med en anden gruppe.”

Straffelovens § 79 a

Straffelovens § 79 a, som blev indsat ved lov nr. 1402 af 5. december 2017, har følgende ordlyd:

”§ 79 a. Den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en overtrædelse, der er omfattet af § 81 a, kan ved dommen gives opholdsforbud efter stk. 2. Det samme gælder den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af denne lov, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer, og som har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Stk. 2. Ved opholdsforbud forstås et forbud mod at færdes og opholde sig i et eller flere nærmere afgrænsede områder, hvor den pågældende lovovertrædelse er begået, eller hvor den gruppe af personer, jf. § 81 a eller stk. 1, 2. pkt., som den domfældte er tilknyttet, opholder sig.

Stk. 3. Politiet kan meddele tilladelse til færden eller ophold i et område omfattet af et opholdsforbud efter stk. 1, hvis det af særlige grunde må anses for beføjet.

Stk. 4. Opholdsforbud gives på tid fra 1 til 10 år regnet fra endelig dom. Ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter forlænges opholdsforbuddet tilsvarende.

Stk. 5. Den dømte kan 3 år efter løsladelsen eller udskrivningen forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om opholdsforbuddets oprethol-

delse for retten. Når særlige omstændigheder taler for det, kan justitsministeren tillade, at indbringelse for retten sker tidligere. § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Afgørelsen træffes ved kendelse. Går afgørelsen ud på, at opholdsforbuddet helt eller delvis opretholdes, kan spørgsmålet på ny indbringes for retten, dog tidligst efter 2 års forløb.

Stk. 6. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om tilladelser efter stk. 3, herunder om indgivelse af ansøgning, vilkår for tilladelser og tilbagekaldelse af tilladelser.”

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen bl.a. (lovforslag nr. L 35 af 4. oktober 2017, de almindelige bemærkninger):

”2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Aftalepartierne har indgået en politisk aftale om en Bandepakke III, der styrker indsatsen mod rocker- og bandekriminalitet.

Det fremgår af aftalen, at det skal være de lovlydige borgere, der sætter dagsordenen i et boligkvarter, ikke rockere og bander. Der skal sættes hårdt ind over for rockere og bandemedlemmer, der gennem kriminalitet skaber frygt og magtesløshed hos lokale erhvervsdrivende og borgere. Aftalepartierne vil sikre, at danskerne skal kunne føle sig trygge overalt, hvor de bor og færdes. Det udfordres af rockere og bander, der skaber utryghed – ikke mindst lokalt. Det skal have vidtrækkende og omfattende konsekvenser, hvis man vender fællesskabet ryggen for at blive tilknyttet en rocker- eller bandegruppering.

På den baggrund er aftalepartierne enige om, at personer, som er dømt for banderelateret kriminalitet, skal kunne idømmes forbud mod at opholde sig i bestemte områder.

Justitsministeriet finder, at initiativet bør gennemføres ved at indsætte en ny bestemmelse om opholdsforbud i straffeloven som § 79 a.

Det følger af den politiske aftale om Bandepakke III, at personer, der har en tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, og i forbindelse med gruppens aktiviteter gentagne gange overtræder lov om euforiserende stoffer, våbenloven eller straffeloven, skal kunne idømmes et opholdsforbud. Justitsministeriet finder i den forbindelse, at også enkeltstående lovovertrædelser af en vis grovhed bør kunne danne grundlag for, at retten idømmer et opholdsforbud, og at idømmelse af et opholdsforbud i sådanne sager ikke bør afhænge af, om den dømte tidligere har begået en lovovertrædelse.

Det følger endvidere af den politiske aftale om Bandepakke III, at opholdsforbuddet skal gælde for en periode efter endt afsoning. Da straffen ikke i alle tilfælde fuldbyrdes straks efter, at dommen er endelig, har Justitsministeriet fundet det mest hensigtsmæssigt at lade opholdsforbuddet gælde fra endelig dom for at undgå, at der er en periode fra endelig dom til afsoningens begyndelse, hvor den dømte kan færdes og opholde sig i et område, som vil blive omfattet af et opholdsforbud efter endt afsoning.

For at sikre den præventive virkning af såvel opholdsforbuddet som en efterfølgende frihedsstraf finder Justitsministeriet, at forbudsperioden bør forlænges med et tidsrum svarende til afsoningstiden.

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.1.3.1. Det foreslås, at den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en lovovertrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, ved dommen kan gives et opholdsforbud. Det samme gælder den, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer, og som har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen.

Opholdsforbud kan idømmes sammen med en helt eller delvis ubetinget fængselsstraf. Opholdsforbud kan endvidere idømmes sammen med en anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter. Dette omfatter anbringelsesdomme og behandlingsdomme efter straffelovens §§ 68 og 69, hvor der sker frihedsberøvelse, forvaring efter straffelovens § 70 og ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a.

Der kan derimod ikke gives opholdsforbud i sager, hvor straffen alene er bøde eller betinget fængselsstraf. Der kan ligeledes ikke gives opholdsforbud i sager, hvor den pågældende er idømt en anden strafferetlige retsfølge, som ikke er af frihedsberøvende karakter, f.eks. dom til ambulantly behandling eller til tilsyn efter straffelovens §§ 68 og 69.

2.1.3.2. Forslaget indebærer for det første, at en person, der idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en lovovertrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a om strafforhøjelse og skærpet straf for visse straffelovsovertrædelser med relation til en rocker- eller bandekonflikt mv., kan gives opholdsforbud.

Det følger af straffelovens § 81 a, stk. 1, at den straf, der er foreskrevet i straffelovens §§ 119, 123, 192 a og 244, § 244, jf. § 247, § 245, § 245, jf. § 247, § 246, jf. § 245, § 246, jf. § 245, jf. § 247, § 252, stk. 1, § 260, stk. 1, § 261, stk. 1 og 2, § 266, § 285, stk. 1, jf. § 281, § 286, stk. 1, jf. § 281, og § 288, kan forhøjes indtil det dobbelte, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten enten anvendes skydevåben eller anvendes våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller begås brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180. Efter § 81 a, stk. 2, skal det ved fastsættelse af straffen for overtrædelse af straffelovens § 180, § 183, stk. 2, og § 237 i almindelighed indgå som en særdeles skærpene omstændighed, hvis lovovertrædelsen har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt som nævnt i stk. 1.

Det forudsættes, at en person, som idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en lovovertrædelse, der

er omfattet af straffelovens § 81 a, i almindelighed vil skulle gives et opholdsforbud efter den foreslåede bestemmelse, uanset hvilken af de i § 81 a nævnte bestemmelser den pågældende dømmes for overtrædelse af.

...

2.1.3.4. Et opholdsforbud indebærer, at den dømte ikke må færdes eller opholde sig i et eller flere nærmere afgrænsede områder, hvor den pågældende lovovertrædelse er begået, eller hvor den gruppe af personer, som den domfældte er tilknyttet, opholder sig.

Udtrykket »færdes eller opholde sig« skal forstås på samme måde som i straffelovens § 236, stk. 1, nr. 1, om opholdsforbud for navnlig visse seksualforbrydelser. Færden eller ophold omfatter således enhver fysisk tilstedeværelse inden for det pågældende område, herunder at passere igennem området. Et opholdsforbud vil således indebære, at den blotte tilstedeværelse i det pågældende område uden politiets tilladelse, jf. herom nedenfor pkt. 2.1.3.7, vil udgøre en overtrædelse, selv om der er tale om helt kortvarige ophold.

Et opholdsforbud skal som udgangspunkt omfatte den eller de kommuner, hvor den pågældende lovovertrædelse er begået. Herudover kan der gives et opholdsforbud i den eller de kommuner, hvor den gruppe af personer, jf. § 81 a eller det foreslåede § 79 a, stk. 1. 2. pkt., som den dømte er tilknyttet, opholder sig.

I vurderingen af den nærmere afgrænsning af opholdsforbuddet, herunder om forbuddet skal omfatte mere end én kommune, f.eks. både den kommune, hvor forholdet er begået, og den kommune, hvor gruppen opholder sig, vil der navnlig skulle lægges vægt på karakteren, omfanget og grovheden af den begåede kriminalitet.

Der vil endvidere skulle lægges afgørende vægt på, hvor forbuddet mest effektivt forhindrer, at den pågældende genoptager sine kriminelle aktiviteter.

Er der tale om mindre alvorlig kriminalitet, som f.eks. alene har givet anledning til en kortere ubetinget fængselsstraf, og vurderes et geografisk bredt fastlagt forbud dermed ikke at stå i rimeligt forhold til den begåede kriminalitet, kan opholdsforbuddet indskrænkes geografisk til et eller flere mindre områder, som ikke hindrer den dømtes sædvanlige ophold og færden de steder, hvor den dømte har sin bopæl og sine sædvanlige legitime gøremål, men som hindrer den dømte i at opholde sig og færdes, hvor den eller de pågældende lovovertrædelser er begået, og/eller hvor den gruppe af personer, som den dømte er tilknyttet, opholder sig.

Den præcise afgrænsning af opholdsforbuddet vil i øvrigt afhænge af en konkret proportionalitetsvurdering.

2.1.3.5. Det foreslås, at opholdsforbud gives på tid fra 1 til 10 år regnet fra endelig dom.

Den tidsmæssige udstrækning af opholdsforbuddet vil skulle afhænge af de konkrete omstændigheder i sagen. Opholdsforbuddets længde skal således af-

spejle den begåede kriminalitet, herunder grovheden og omfanget af denne kriminalitet. Der bør herved lægges afgørende vægt på længden af den idømte straf eller karakteren af den foranstaltning mv., som idømmes.

Ved fængsel i indtil 1 år eller ved foranstaltninger efter straffelovens § 74 a forudsættes opholdsforbuddet som udgangspunkt fastsat til mellem 1 og 4 år. Ved fængsel i mere end 1 år, men ikke over 4 år, eller ved foranstaltninger efter straffelovens §§ 68 og 69 forudsættes opholdsforbuddet som udgangspunkt fastsat til mellem 3 og 6 år. I sager, hvor den idømte fængselsstraf er på mere end 4 år, men ikke over 8 år, forudsættes opholdsforbuddet som udgangspunkt fastsat til mellem 5 og 8 år. Ved fængsel i 8 år eller derover eller ved forvaring efter straffelovens § 70 forudsættes opholdsforbuddet som udgangspunkt fastsat til mellem 7 og 10 år.

Fastsættelsen af længden af opholdsforbuddet vil i øvrigt bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det ovenfor anførte vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning (inden for den fastsatte ramme på 1 til 10 år), hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

...

Det foreslås, at ved udståelse af fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge af frihedsberøvende karakter forlænges opholdsforbuddet tilsvarende.

Ordningen indebærer, at et opholdsforbud forlænges i tid i den periode, hvor den dømte udstår den fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, som blev idømt sammen med opholdsforbuddet, samt forlænges i tid med den periode, hvor den dømte udstår øvrige fængselsstraffe eller andre strafferetlige retsfølger af frihedsberøvende karakter, når udståelsen finder sted, mens et opholdsforbud har virkning.

2.1.3.6. Det foreslås, at den dømte 3 år efter løsladelsen eller udskrivningen kan forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om forbuddets opretholdelse for retten. Når særlige omstændigheder taler for det, kan justitsministeren dog tillade, at indbringelse for retten sker tidligere.

Ved vurderingen af, om forbuddet bør ophæves, vil der navnlig skulle lægges vægt på, om den dømte eksempelvis har gennemført et exit-forløb og har forladt det kriminelle miljø og i øvrigt ikke har begået ny kriminalitet.”

Der fremgår bl.a. følgende af de specielle bemærkninger til lovforslaget i relation til spørgsmålet om indbringelse af sager om forbuddets opretholdelse (bemærkningerne til § 1, nr. 1):

”Efter det foreslåede § 79 a, stk. 5, 1. pkt., kan den dømte 3 år efter løsladelsen eller udskrivningen forlange, at anklagemyndigheden indbringer spørgsmålet om forbuddets opretholdelse for retten. Ved løsladelsen eller udskrivningen forstås første løsladelse eller udskrivning, herunder prøveløsladelse og prøveudskrivning, samt benådning fra den straf eller anden strafferetlig retsfølge, i tilknytning til hvilken retten også idømte opholdsforbuddet.

Når særlige omstændigheder taler for det, kan justitsministeren dog tillade, at indbringelse for retten sker tidligere, jf. det foreslåede 2. pkt.

...

Ved vurderingen af, om forbuddet bør ophæves, vil der navnlig skulle lægges vægt på, om den dømte eksempelvis har gennemført et exit-forløb og har forladt det kriminelle miljø og i øvrigt ikke har begået ny kriminalitet. Der vil endvidere kunne lægges vægt på, at gruppen, som den pågældende var tilknyttet, ikke længere eksisterer, uden at den er erstattet af en ny gruppe, idet dette dog ikke i sig selv kan føre til ophævelse.”

Der fremgår bl.a. følgende af Justitsministeriets svar af 14. november 2017 på spørgsmål nr. 2, der blev stillet af Folketingets Retsudvalg under behandlingen af lovforslaget i Folketinget:

”Efter det foreslåede § 79 a, stk. 1, 1. pkt., kan et opholdsforbud som led i en straffedom gives til den, der idømmes ubetinget fængselsstraf eller anden strafretlig retsfølge af frihedsberøvende karakter for en lovovertrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a. Det samme gælder efter det foreslåede § 79 a, stk. 1, 2. pkt., den, der idømmes en sådan straf eller retsfølge for overtrædelse af straffeloven, lov om euforiserende stoffer eller lov om våben og eksplosivstoffer, og som har tilknytning til en gruppe af personer, der tilsammen står bag omfattende og alvorlig kriminalitet, når overtrædelsen har relation til den dømtes tilknytning til gruppen. Bestemmelsen er først og fremmest tiltænkt at skulle finde anvendelse i relation til rocker- og bandekriminalitet, men den vil også – hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt – kunne finde anvendelse på anden organiseret kriminalitet, jf. bemærkningerne til den foreslåede § 79 a, stk. 1, 2. pkt.

Et opholdsforbud er således målrettet bandekriminalitet og anden organiseret kriminalitet. Der gør sig i sådanne alvorlige sager særligt tungtvejende hensyn gældende til at mindske risikoen for recidiv og negativ resocialisering og til at beskytte omgivelserne mod de store gener, som kriminaliteten genererer.

Den foreslåede bestemmelse i § 79 a, stk. 1, om opholdsforbud er fakultativ, og nedlæggelse af et opholdsforbud, herunder den nærmere geografiske og tidsmæssige udstrækning af forbuddet, beror på domstolenes nærmere vurdering af omstændighederne i den konkrete sag. Der er dog i lovforslagets almindelige bemærkninger, pkt. 2.1.3, fastsat udgangspunkter for, hvornår opholdsforbuddet i almindelighed forudsættes anvendt, og for den geografiske og tidsmæssige udstrækning af forbuddet. Som det fremgår af pkt. 2.1.3.4 i de almindelige bemærkninger, vil der ved fastsættelsen af den geografiske udstrækning bl.a. skulle lægges afgørende vægt på, hvor forbuddet mest effektivt forhindrer, at den pågældende genoptager sine kriminelle aktiviteter.”

Landsrettens begrundelse og resultat

Skyldsspørgsmålet i forhold 1

Begge de tiltalte har for landsretten erkendt sig skyldige i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, ved den 22. marts 2018 i forening at have forsøgt at besidde en skarpladt revolver af mærket Smith & Wesson 357, der lå i en kælder under Vej1 i Valby, og at forsøget alene mislykkedes, idet politiet den 18. marts 2018 havde byttet revolveren ud med en attraperevolver.

Heller ikke efter bevisførelsen for landsretten findes det med den til domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed bevist, at de tiltalte i tiden op til den 18. marts 2018 var i besiddelse af den skarpladte revolver. Det tiltrædes derfor, at de tiltalte er frifundet for den del af tiltalen, der angår besiddelse forud for den 18. marts 2018.

Landsretten tiltræder herefter i overensstemmelse med byrettens bevisresultat, at de tiltalte er fundet skyldige i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. § 21.

Straffelovens § 81 a

Efter en samlet vurdering finder landsretten det godtgjort, at T1 og T2 på gerningstidspunktet begge var tilknyttet banden LTF Loyal To Familia X3 ("LTF"), og at de umiddelbart efter blev optaget som medlemmer af LTF. Der er herved lagt vægt på de af V8 og V9 afgivne forklaringer og de opdaterede dokumentationsrapporter, der er udarbejdet af Københavns Politi, Efterretning- og Analysesektionen, vedrørende de tiltaltes tilknytning til og medlemskab af LTF. Der er vedrørende T2 endvidere lagt vægt på, at han i forbindelse med varetægtsfængslingen underskrev en relationsbekræftelse på, at han tilhørte grupperingen LTF, Valby.

Af lovforarbejderne fremgår, at der ikke stilles særlige krav til indholdet af en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten har været anvendt skydevåben, for at den er omfattet af bestemmelsen. Det kræves således ikke, at konflikten skal have karakter af et verserende opgør, eller at den over en vis periode har givet sig udslag i angreb. Formålet med den skærpede straftrussel er at bidrage til at mindske risikoen for yderligere optrapning af en verserende konflikt, og at mindske risikoen for at en tilsyneladende afsluttet voldelig konflikt blusser op igen. Af lovforarbejderne fremgår videre, at der med betingelsen om, at lovovertrædelsen skal have baggrund i en konflikt, skal forstås, at gerningsmanden helt eller delvis har været motiveret af at ville deltage i eller reagere på konflikten mellem grupperne af personer. Besiddelse af en pistol vil efter

lovforarbejderne være omfattet af § 81 a, hvis pistolen bl.a. besiddes med henblik på generelt at kunne forsvare sig selv eller andre mod angreb fra en anden gruppe eller besiddes med henblik på at kunne angribe en person fra en anden gruppe.

Efter bevisførelsen, herunder den dokumentationsrapport, der er udarbejdet af Københavns Politi, Efterretning- og Analysesektionen, den 6. april 2018, lægges det til grund, at konflikten mellem banderne LTF og Brothas begyndte i midten af juli 2017, hvorefter konflikten eskalerede hen over sommeren og efteråret 2017. Under konflikten blev der anvendt skydevåben og andre våben. Der var talrige episoder, hvor der blev skudt med skydevåben, i hvilken forbindelse flere personer blev ramt, og tre personer afgik ved døden.

Det lægges efter de af politiassistenterne V8 og V9 afgivne forklaringer til grund, at der i december 2017 blev indgået en våbenhvile mellem LTF og Brothas, og at aftalen om våbenhvile i en periode løbende blev forlænget med en måned ad gangen. Det lægges videre til grund, at konflikten først ved udgangen af april 2018 blev vurderet som værende slut, og at banderne på gerningstidspunktet den 22. marts 2018 derfor fortsat var i konflikt med hinanden. Forklaringerne om, at konflikten først blev afsluttet ved udgangen af april 2018, understøttes af, at der i februar 2018 blev registreret en skudepisode og en knivepisode og i marts 2018 en knivepisode, som efter politiets vurdering havde tilknytning til den verserende konflikt.

Endelig lægges det efter forklaringerne til grund, at LTF, X1 afdelingen, hvortil de tiltalte var tilknyttet, var modstander af våbenhvilen og ønskede at fortsætte konflikten sammen med X2 afdelingen. Henset hertil, og til at revolveren blev fundet i en kælder i Sted1, der var kendt som et område, hvor LTF X1 afdelingen holdt til, findes det efter en samlet vurdering bevist, at lovovertrædelsen havde baggrund i konflikten mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten anvendtes skydevåben, og at de tiltalte helt eller delvist var motiveret af at ville deltage i eller reagere på konflikten mellem grupperne.

Landsretten finder herefter, at forholdet er omfattet af straffelovens § 81 a, stk. 1, og at de tiltalte er skyldige i anklageskriftets forhold 1 i det ovenfor anførte omfang.

Strafudmåling

Det følger af Højesterets dom af 22. januar 2020 (sag 136/2019), at det i en situation som den foreliggende, hvor revolveren uden de tiltaltes viden var fjernet af politiet og erstattet af en attrap, ikke skal tillægges betydning ved strafudmålingen, at der alene var tale om forsøg på besiddelse.

Det er i forarbejderne til § 192 a forudsat, at besiddelse af et skydevåben med ammunition på offentligt tilgængeligt sted som udgangspunkt skal straffes med fængsel i 2 år og 6 måneder, og ved gentagelse fra 3 år til 3 år og 6 måneder.

Af lovforarbejderne til straffelovens § 81 a fremgår, at det er forudsat, at strafudmålingsniveauet i sager omfattet af bestemmelsen som udgangspunkt fordobles i forhold til den straf, der ville blive fastsat af domstolene i sager, hvor § 81 a, stk. 1, ikke finder anvendelse.

Besiddelse af revolveren har baggrund i en verserende bandekonflikt, og straffen skal derfor som anført ovenfor fastsættes efter straffelovens § 81 a og kan dermed forhøjes til det dobbelte af den straf, der ellers ville blive fastsat.

Straffen vedrørende T1, der fastsættes i medfør af straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 81 a, stk. 1, jf. § 21, forhøjes herefter til en fællesstraf på fængsel i 6 år og 6 måneder. Straffen omfatter reststraffen på 366 dage ved prøveløsladelsen den 18. august 2017, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2.

Der er ved udmåling af straffen lagt vægt på forholdets karakter, forsøg på våbenbesiddelse med baggrund i en igangværende bandekonflikt, og at forholdet er begået i prøvetiden for prøveløsladelsen den 18. august 2017 for dommen af 10. oktober 2016 vedrørende ligartet kriminalitet.

Straffen vedrørende T2, der fastsættes i medfør af straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 81 a, stk. 1, jf. § 21, og § 266 forhøjes til fængsel i 5 år.

Der er ved udmåling af straffen lagt vægt på forholdenes karakter, forsøg på våbenbesiddelse med baggrund i en igangværende bandekonflikt og trusler, og at T2 tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet under anvendelse af skydevåben.

Opholdsforbud efter straffelovens § 79 a

Da de tiltalte begge er idømt ubetinget fængselsstraf for en overtrædelse, der er omfattet af straffelovens § 81 a, følger det af § 79 a, stk. 1, 1. pkt., at der ved dommen kan gives opholdsforbud efter stk. 2. Det følger af lovforarbejderne, at en person, der idømmes ubetinget frihedsstraf for en lovovertrædelse, der er omfattet af § 81 a, i almindelighed vil skulle gives et opholdsforbud.

Af Højesterets afgørelse trykt i U.2019.3586 H fremgår, at der ved vurderingen af, om der i medfør af straffelovens § 79 a skal idømmes opholdsforbud og i givet fald den geografiske og tidsmæssige udstrækning heraf, skal tages stilling til, om et forbud i det konkrete tilfælde vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser.

Det følger af artikel 2, stk. 1, i 4. Tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at enhver, der lovligt befinder sig på en stats område, inden for dette har ret til at færdes frit og til frit at vælge sit opholdssted. Efter artikel 2, stk. 3, kan der gøres indgreb i bevægelsesfriheden, hvis det er i overensstemmelse med loven, og hvis det er nødvendigt af hensyn til bl.a. den offentlige tryghed, opretholdelse af den offentlige orden, forebyggelse af forbrydelse og hensynet til at beskytte andres rettigheder og friheder.

Af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis (bl.a. dom af 22. februar 1994 i sag 12954/87 (Raimondo mod Italien), præmis 39, og dom af 6. april 2000 i sag 26772/95 (Labita mod Italien), præmis 195) følger, at begrænsninger i bevægelsesfriheden kan være retfærdiggjort som led i forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet, f.eks. som en præventiv foranstaltning vedrørende en person, der er mistænkt eller dømt for kriminalitet, og hvor formålet er at modvirke yderligere kriminalitet.

De tiltalte er begge 19 år. T1, der én gang tidligere er straffet for våbenbesiddelse efter straffelovens § 192 a, stk. 1, er straffet med fængsel i 6 år og 6 måneder for forsøg på våbenbesiddelse med baggrund i en bandekonflikt. T2, der tidligere er straffet én gang for personfarlig kriminalitet under anvendelse af skydevåben, er straffet med fængsel i 5 år. De tiltalte er ikke ellers straffet af betydning for spørgsmålet om opholdsforbud.

Det lægges efter de af V8 og V9 afgivne forklaringer til grund, at de tiltalte ikke længere er registreret som medlemmer af LTF. Det lægges videre til grund, at den afdeling af LTF, som de tiltalte var tilknyttet – X1 afdelingen – ikke

længere er en del af LTF, og at afdelingen ikke er genetableret som en uafhængig gruppering.

Under hensyn hertil, og til at formålet med et opholdsforbud er at forebygge, at de tiltalte efter løsladelse genoptager deres kriminelle bandeaktiviteter, finder landsretten efter en konkret proportionalitetsvurdering ikke fuldt tilstrækkeligt grundlag for at tage påstanden om, at de tiltalte skal gives opholdsforbud til følge.

De tiltalte frifindes derfor for påstanden om opholdsforbud.

Udvisning

Det tiltrædes, at det ikke er godtgjort, at T1 er omfattet af hverken artikel 6 eller artikel 7 i Associeringstalen mellem Tyrkiet og EU.

Det følger af den dagældende udlændingelovs § 22, nr. 1, 3 og 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 5, at de tiltalte skal udvises for bestandig, medmindre udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

De tiltalte er begge født og opvokset i Danmark. T1 forældre har permanent opholdstilladelse i Danmark, og T2s forældre er fast bosiddende i Danmark. De var derfor begge indtil det fyldte 18. år fritaget for selvstændig opholdstilladelse. T1' opholdstilladelse er forlænget indtil den 16. december 2023, og T2s opholdstilladelse er forlænget til den 10. september 2021. Udvisning vil derfor indebære et indgreb i deres privatliv, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, stk. 1. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt.

Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig for at forebygge forbrydelse. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og der foreligger omfattende praksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol herom. De kriterier, der indgår i vurderingen, fremgår bl.a. af domstolens dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig).

Som anført i Højesterets dom trykt i U.2018.2041 H indgår i vurderingen det samfundsmæssige behov for udvisning, særligt under hensyn til karakteren af den kriminalitet, som

den pågældende nu og tidligere har begået, samt varigheden af den pågældendes ophold her i landet og i hjemlandet og styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til Danmark og til det land, domfældte skal udvises til. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt hele eller det meste af sin barndom og ungdom her.

T1

Ved proportionalitetsbedømmelsen lægger landsretten i den konkrete sag vægt på, at

T1 som nævnt er født og opvokset her i landet, hvor også hans forældre, søskende og øvrige familie bor. Han taler dansk og har gået i dansk skole. Han har efter det oplyste inden sit 18. år gået på Hotel- og Restaurantskolen i nogle måneder, og har været tilknyttet Udd.2 København og Udd.3 , men har ikke gennemført en uddannelse, herunder erhvervsuddannelse. T1 må samlet set anses for at have en stærk tilknytning til Danmark. Ved vurderingen af T1' tilknytning til Danmark indgår det dog også i vurderingen, at tiltalte hverken er gift eller samlevende, ligesom han heller ikke har børn i Danmark.

Det lægges efter T1' forklaring til politiet (§ 26-afhøring) til grund, at han ikke kan læse eller skrive tyrkisk, men at han kan tale tyrkisk, dog ikke flydende. Han har endvidere under § 26-afhøringen oplyst, at han har været på ferie i Tyrkiet, da han var barn, men at han ikke har familie eller venner i Tyrkiet. Tiltalte har således en vis tilknytning til Tyrkiet og vil derfor ikke være helt uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i dette land, hvis han udvises.

På gerningstidspunktet den 22. marts 2018 var T1 19 år. Han er af betydning for denne sag tidligere straffet i 2016, hvor han var 16 år, med fængsel i 2 år for to overtrædelser af straffelovens § 192 a ved sammen med flere medgerningsmænd i en bandeliggende gruppering at have medvirket til besiddelse af en pistol og en riffel. T1 blev ved dommen udvist betinget. Han er nu idømt en langvarig fængselsstraf for ligeartet, alvorlig kriminalitet, idet han er fundet skyldig i forsøg på i prøvetiden for den betingede udvisning at sætte sig i besiddelse af en skarpladt revolver med baggrund i en igangværende bandekonflikt. Henset hertil, og uanset at tiltalte ikke længere er registreret som medlem af en bande, finder landsretten, at der er nærliggende risiko for, at han også fremover vil begå personfarlig kriminalitet.

Ved bedømmelse af alvoren af den nu begåede kriminalitet lægger landsretten vægt på, at straffen for ulovlig våbenbesiddelse senest den 1. juli 2017 blev skærpet væsentligt, og at det af forarbejderne til skærpelsen, jf. indledningen til lovforslag nr. 139 af 22. februar 2017, fremgår, at ulovlig våbenbesiddelse udfordrer samfundets grundlæggende værdier og i perioder skaber en trussel mod det normale samfundsliv. Der lægges videre vægt på, at det af forarbejderne til straffelovens § 81 a, jf. lovforslag nr. 112 af 15. januar 2014, fremgår, at bestemmelsen tager sigte på situationer, hvor visse alvorlige forbrydelser begås i forbindelse med verserende opgør af en karakter, der kan udgøre en trussel mod det normale samfundsliv, da de i meget vidt omfang udspiller sig i det offentlige rum og dermed indebærer en fare for tilfældelige menneskers liv og legeme.

Efter en samlet vurdering af de ovennævnte forhold, herunder navnlig arten og grovheden af T1' nuværende kriminalitet, der er begået i prøvetiden for den betingede udvisning, og at han tidligere er straffet for ligeartet kriminalitet, finder landsretten, at de hensyn, der taler for udvisning af T1 for bestandig, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og svagere tilknytning til Tyrkiet. Landsretten finder efter det anførte, at udvisning for bestandig ikke er et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Landsretten tager herefter påstanden om udvisning med indrejseforbud for bestandig til følge, jf. udlændingelovens § 22, nr. 1, 3 og 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 5. Efter § 32, stk. 1, har indrejseforbuddet gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

T2

Ved proportionalitetsbedømmelsen lægger landsretten i den konkrete sag vægt på, at T2 som nævnt er født og opvokset i Danmark, hvor også hans forældre, fem søskende og øvrige familie bor. Han taler dansk og har gået i dansk skole. Han har ikke gennemført en uddannelse, men havde efter det oplyste planer om at gå i gymnasiet.

T2 må samlet set anses for at have en stærk tilknytning til Danmark.

Ved vurderingen af T2s tilknytning til Danmark indgår det dog også i vurderingen, at tiltalte hverken er gift eller samlevende, ligesom han heller ikke har børn i Danmark.

Tiltalte har ikke ønsket at medvirke til en § 26-afhøring. Af sagen fremgår, at tiltalte med sine forældre og søskende rejste til Somalia i august 2000 med henblik på at bosætte sig dér, men at de rejste tilbage til Danmark kort tid efter. Det lægges efter tiltaltes forklaring for landsretten til grund, at hans mor ikke taler dansk, men kun somalisk. Tiltaltes forklaring om, at de kan kommunikere, selv om han ikke taler somalisk, og at de har kommunikeret på hvert sit sprog hele hans barndom og ungdom, afvises som utroværdig. Det lægges derfor til grund, at tiltalte har kendskab til det somaliske sprog og må antages at have en vis viden om somalisk skik og kultur. Det lægges videre til grund, at tiltaltes farmor bor eller boede i Somalia, idet tiltalte har oplyst, at han ikke ved, om hun stadig er i live. Tiltalte har således en vis tilknytning til Somalia og vil derfor ikke være helt uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i dette land, hvis han udvises.

På gerningstidspunktet var T2 19 år. Han er tidligere straffet to gange i 2016. Af betydning for denne sag blev han ved Retten på Frederiksbergs dom af 5. februar 2016 straffet med fængsel i 8 måneder, heraf 3 måneder betinget, for overtrædelse af straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved i 2015 sammen med to andre medgerningsmænd at begå et røveri, hvor der blev truet med en pistol. T2 blev ved dommen udvist betinget. Han er nu idømt en langvarig fængselsstraf for meget alvorlig kriminalitet, idet han er fundet skyldig i forsøg på at sætte sig i besiddelse af en skarpladt revolver med baggrund i en igangværende bandekonflikt. Henset hertil, og uanset at tiltalte ikke længere er registreret som medlem af en bande, finder landsretten, at der er nærliggende risiko for, at han også fremover vil begå personfarlig kriminalitet.

Ved bedømmelse af alvoren af den nu begåede kriminalitet lægger landsretten vægt på, at straffen for ulovlig våbenbesiddelse senest den 1. juli 2017 blev skærpet væsentligt, og at det af forarbejderne til skærpsen, jf. indledningen til lovforslag nr. 139 af 22. februar 2017, fremgår, at ulovlig våbenbesiddelse udfordrer samfundets grundlæggende værdier og i perioder skaber en trussel mod det normale samfundsliv. Der lægges videre vægt på, at det af forarbejderne til straffelovens § 81 a, jf. lovforslag nr. 112 af 15. januar 2014, fremgår, at bestemmelsen tager sigte på situationer, hvor visse alvorlige forbrydelser begås i forbindelse med verserende opgør af en karakter, der kan udgøre en trussel mod det normale samfundsliv, da de i meget vidt omfang udspiller sig i det offentlige rum og dermed indebærer en fare for tilfældelige menneskers liv og legeme.

Efter en samlet vurdering af de ovennævnte forhold, herunder navnlig arten og grovheden af T2s nuværende kriminalitet, og at han tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet, finder landsretten, at de hensyn, der taler for udvisning af T2 for bestandig, er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans stærke tilknytning til Danmark og svagere tilknytning til Somalia. Landsretten finder efter det anførte, at udvisning for bestandig ikke er et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Landsretten tager herefter påstanden om udvisning med indrejseforbud for bestandig til følge, jf. udlændingelovens § 22, nr. 1, 3 og 8, jf. § 32, stk. 2, nr. 5. Efter § 32, stk. 1, har indrejseforbuddet gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

T h i k e n d e s f o r r e t :

Tiltalte, T1, straffes med fængsel i 6 år og 6 måneder.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Tiltalte, T2, straffes med fængsel i 5 år.

Tiltalte udvises af Danmark med indrejseforbud for bestandig.

Hos de tiltalte konfiskeres en revolver Smith & Wesson og seks kaliber 357 magnum patroner.

De tiltalte skal betale sagens omkostninger for landsretten, idet de hver betaler salær til egen forsvarer, dog således at statskassen endeligt skal betale 27.500 kr. + moms af salæret til advokat Karoline Døssing Normann og den del af salæret til den for T2 tidligere beskikkede forsvarer, advokat Nima Nabipour, der vedrører udsættelse af hovedforhandlingen.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 03-02-2020

Louise Smith
Retsassistent

Udskrift af dombogen

D O M

afsagt den 19. november 2018

Rettens nr. 6437/2018
Anklagemyndigheden
mod

T1
Født marts 1999 og
T2
Født januar 1999
pt. Københavns Fængsler

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Anklageskrift er modtaget den 2. august 2018.

T1 og T2 er tiltalt for overtrædelse af

1.

Begge

straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 81 a, stk. 1, til dels jf. § 21.

ved i tiden op til den 18. marts 2018, ca. kl. 15.30, i kælderen under Vej1 i Valby, som tilknyttet til bandegrupperingen Loyal to Familia (LTF), i forening, efter forudgående aftale eller fælles forståelse, med baggrund i en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten anvendtes skydevåben, uden politiets tilladelse og under særligt skærpene omstændigheder samt på offentligt tilgængeligt sted, at have været i besiddelse af en skarpladt revolver af mrk. Smith & Wesson 357 isat 6 kaliber 357 magnum patroner, samt yderligere at have forsøgt at besidde revolveren frem til den 22. marts 2018, ca. kl. 18.00, hvor de tiltalte indfandt sig i kælderen for at hente revolveren, hvilket imidlertid mislykkedes, da revolveren den 18. marts 2018 umiddelbart efter kl. 15.30 var blevet byttet ud med en attraperevolver af politiet.

2.

T2

straffelovens § 266.

ved den 5. april 2018, ca. kl. 14.00, ud for Vej2 i Valby, at have truet F1, idet tiltalte henvendt til F1 udtalte "Jeg stikker dig", "Jeg vil skære halsen over på dig" og "Jeg slår dig ihjel, hvis jeg ser dig, når jeg kommer tilbage" e.lign., alt imens tiltalte holdt om F1s skulder med den ene hånd, samtidig med at han med den anden hånd først holdt en kniv mod F1s hals og derefter mod hans lår, alt hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for F1s liv, helbred eller velfærd.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at der hos de tiltalte i medfør af straffelovens § 75, stk. 2, konfiskeres en revolver af mærket Smith & Wesson 357 og seks kaliber 357 magnum patroner.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at de tiltalte i medfør af udlændingelovens § 49, stk. 1, jf. § 22, nr. 1, 3 og 8, og § 32, stk. 1, jf. stk. 2, nr. 5, udvises med indrejseforbud for bestandigt.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at de tiltalte i medfør af straffelovens § 79 a gives forbud mod at færdes og opholde sig i 2500 Valby.

T1 har erkendt sig skyldig i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, jf. § 21, idet han kan erkende, at han selv har forsøgt at besidde den skarpladte revolver på offentligt tilgængeligt sted den 22. marts 2018. T1 har i øvrigt nægtet sig skyldig.

T2 har nægtet sig skyldig i forhold 1 og har erkendt sig delvist skyldig i forhold 2

De tiltalte påstået frifindelse i det ikke erkendte omfang og i øvrigt rettens mildeste dom.

De tiltalte har ikke protesteret mod konfiskationspåstanden.

De tiltalte har påstået frifindelse for udvisningspåstanden og påstanden om opholdsforbud.

Forklaringer

Der er under hovedforhandlingen i sagen afgivet forklaring af T2 og af vidnerne politibetjent V1, politibetjent V2, politiassistent V3, politiassistent V4,, politibetjent V5, politibetjent V6, F1 og V7 og politiassistent V8. Forklaringerne er optaget i

retsbøgerne fra den 30. oktober og den 6. og 13. november 2018 og gengives ikke i dommen.

Oplysningerne i sagen

Der er under hovedforhandlingen fremvist overvågningsvideooptagelser fra opgangen til Vej3 af 22. marts 2018 og fra kælderens og fra torvet i Sted1 og fra Sted2 af samme dato.

Der er endvidere fremlagt stillbilleder og sammeligningsbilleder fra de pågældende optagelser.

Der er desuden dokumenteret diverse teleoplysninger vedrørende telefonnummeret

Forstraffe

T1 er straffet

ved Dom af 10. oktober 2016, afsagt af Retten på Frederiksberg, med fængsel i 2 år for overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, og betinget udvist af Danmark med en prøvetid på 2 år. Prøveløsladt den 18. august 2017 med prøvetid indtil den 18. august 2019 med en reststraf på 366 dage.

T2 er straffet

ved Dom af 5. februar 2016, afsagt af Retten på Frederiksberg, med fængsel i 8 måneder, heraf 3 måneder betinget på vilkår om straffri vandel i en prøvetid på 2 år indtil den 20. februar 2018, og betinget udvist af Danmark med en prøvetid på 2 år. Løsladt den 5. februar 2016.

Personlige oplysninger

T1

Af Udlændingestyrelsens udtalelse af 1. oktober 2018 fremgår bl.a.:

” T1 blev født i Danmark den 19. marts 1999. Samme dato blev han tilmeldt Det Centrale Personregister (CPR). T1 forældre har permanent opholdstilladelse i Danmark. T1 har på baggrund heraf været fritaget for selvstændig opholdstilladelse indtil sit 18. fyldte år.

Idet T1 er fyldt 18 år, er hans opholdstilladelse udløbet, og han ses ikke at have søgt om forlængelse.

Udlændingestyrelsen skal hermed opfordre T1 til at søge om forlængelse af sin opholdstilladelse med det samme.

I tilfælde af Udlændingestyrelsen modtager T1 ansøgning om forlængelse og sagen tages under behandling, betragtes han fortsat som havende lovligt ophold i Danmark.

Hvis ovennævnte lægges til grund beregnes længden af T1 lovligt ophold i relation til udvisningsbestemmelserne fra den 11. marts 1999, hvor pågældende blev tilmeldt CPR, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Idet anklagemyndigheden ikke har fremsendt en samlet opgørelse over tidligere afsoning og frihedsberøvelse, skal Udlændingestyrelsen tage forbehold herfor.

Udlændingestyrelsen vurderer dog, at dette ikke har betydning for hjemmelsspørgsmålet, idet pågældende ud fra sagens oplysninger i øvrigt umiddelbart har haft lovligt ophold i Danmark i mere end de seneste 9 år, når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T1 med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 5. juni 2018.

Heraf fremgår at T1 blandt andet har oplyst, at han:

- er født i Danmark, at han taler og skriver flydende dansk, og at han har sine forældre, søskende og øvrige familiemedlemmer i Danmark
- er ugift og har ingen kæreste eller børn
- har været på ferie i Tyrkiet én gang i 2004, at han ingen tilknytning har til Tyrkiet, og at han kan kommunikere på tyrkisk, men

er ikke flydende og kan ikke skrive eller læse tyrkisk

Udlændingestyrelsen bemærker, at vi ved en gennemgang af pågældendes sager hos styrelsen ikke har fundet tidligere pas, ansøgningsskemaer eller andet, der kunne indeholde relevante oplysninger til brug for vurderingen af udvisningsspørgsmålet.

Associeringsaftalen mellem Tyrkiet og EU

Efter artikel 6 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 af 19. september 1980 kan en tyrkisk arbejdstager, som har haft lovlig beskæftigelse i en medlemsstat i ét år eller mere, og fortsat er i arbejde, have ret til at få fornyet sin arbejdstilladelse i samme medlemsstat.

Efter artikel 7 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80 kan denne ret efter omstændighederne også udstrækkes til at omfatte familiemedlemmer til en tyrkisk statsborger, som har været tilknyttet det lovlige arbejdsmarked i Danmark. For at være omfattet af artikel 7 som familiemedlem til en herboende tyrkisk statsborger, er det en betingelse, at den tyrkiske statsborger, som T1 vil støtte ret på, har været arbejdstager i en periode på minimum 3 år, og at T1 i samme periode - og inden det fyldte 21. år - uafbrudt har boet sammen med den tyrkiske arbejdstager.

Det følger af artikel 14 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af artikel 6 og 7, alene kan udvises af værtsstaten, når det er begrundet i hensyn til den offentlige orden, sikkerhed og sundhed. Efter EUDomstolens praksis betyder dette, at en tyrkisk statsborger, der er omfattet af Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80, kun vil kunne udvises, hvis den pågældendes tilstedeværelse eller adfærd udgør en virkelig og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn.

T1 har til sagen oplyst, at han har arbejdet som mekaniker i nogle måneder i 2016 samt fra oktober 2017 frem til januar 2018.

Af indkomstregistret fremgår det, at T1 ikke har haft lønindkomst i det seneste år eller længere.

Vi vurderer, at T1 ikke er omfattet af artikel 6 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80. Det vurderer vi, fordi han ikke har haft lovlig beskæftigelse i Danmark i et år eller mere.

Om sine forældres tilknytning til arbejdsmarkedet har T1 oplyst, at hans mor ikke arbejder, og hans far arbejder for-

skellige steder med forskellige jobs. Hans far har desuden haft op til flere butikker i Danmark.

Hvis det kan lægges til grund, at T1 forældre har været arbejdstagere i associeringsrettens forstand i en periode på minimum 3 år, inden T1 fyldte 21 år, og T1 i samme periode har boet sammen med forældrene i Danmark, vurderer vi, at han har optjent rettigheder efter artikel 7, stk. 1 i Associeringsrådets afgørelse nr. 1/80.

Vi bemærker, at man for at være arbejdstager i associeringsrettens forstand skal være ansat hos en arbejdsgiver. Selvstændigt erhvervsdrivende er således ikke omfattet.

Vi understreger, at vi ikke har foretaget nogen konkret vurdering af, om Associeringsaftalen mv. i det konkrete tilfælde vil kunne være til hinder for en udvisning.”

T1 har under hovedforhandlingen ikke ønsket at svare på spørgsmål om sine personlige forhold.

T2

Af Udlændingestyrelsens udtalelse af 1. oktober 2018 fremgår bl.a.:

”Opholdsgrundlag og længde

T2 blev født i Danmark den 28. januar 1999. Samme dag blev han tilmeldt Det Centrale Personregister (CPR). Idet hans forældre allerede var fast bosiddende i Danmark på det tidspunkt, var T2 efter dagældende praksis fritaget for kravet om opholdstilladelse indtil sit fyldte 18. år, hvor han skulle søge om opholdstilladelse på selvstændigt grundlag.

T2s tilladelse er senest den 10. september 2017 forlænget efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 3 indtil 10. september 2021.

Længden af T2s lovlige ophold i relation til udvisningsbestemmelserne regnes fra den 28. januar 1999, hvor pågældende blev tilmeldt CPR, jf. herved udlændingelovens § 27, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 27, stk. 5, medregnes den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en senere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for

frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, ikke i perioden beregnet efter udlændingelovens § 27, stk. 1.

Idet anklagemyndigheden ikke har fremsendt en samlet opgørelse over tidligere afsoning og frihedsberøvelse, skal Udlændingestyrelsen tage forbehold herfor.

Udlændingestyrelsen vurderer dog, at dette ikke har betydning for hjemmelsspørgsmålet, idet pågældende ud fra sagens oplysninger i øvrigt umiddelbart har haft lovligt ophold i Danmark i mere end de seneste 9 år, når den i udlændingelovens § 27, stk. 5 nævnte periode fratrækkes.

...

§ 26, stk. 2

Vedrørende spørgsmålet om, hvorvidt en beslutning om udvisning af T2 med sikkerhed kan antages at være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, skal Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 12. april 2018, hvoraf fremgår at T2 ikke har ønsket at udtale sig til politiet.

Udlændingestyrelsen kan i stedet henvise til CPR, hvoraf det blandt andet fremgår, at T2 har sine forældre i Danmark, samt at T2 er ugift og har ingen børn.

Videre kan Udlændingestyrelsen henvise til politiets afhøringsrapport af 27. marts 2017 udarbejdet i forbindelse med en tidligere straffesag. Heraf fremgår at T2 blandt har oplyst, at han:

- har aldrig været i Somalia, og han har ingen familie i landet eller tilknytning i øvrigt
- har sin mor, søskende, onkler, tanter, fætre og kusiner i Danmark

Udlændingestyrelsen kan tillige henvise til politiets afhøringsrapport af 9. januar 2015, hvoraf det fremgår, at T2 blandt andet har oplyst, at han ingen tilknytning har til Somalia, men at han har været i Etiopien i en måned i 2013 for at besøge sin mormor.

Anklagemyndigheden har i deres anmodning af 2. august 2018 bedt Udlændingestyrelsen undersøge følgende:

- Oplysninger om udlændingens sprogkunderskaber, herunder om T2 taler et sprog, der kan benyttes i Somalia
- Oplysninger om hvorvidt den pågældende efter Udlændingestyrelsens viden har rejst til Somalia
- Oplysninger om hvorvidt den pågældende har familie eller bekendte i Somalia
- Oplysninger om hvorvidt den pågældende eller dennes familie har ejendom eller andre værdier i hjemlandet

Udlændingestyrelsen har ved gennemgang af pågældendes sager hos styrelsen fundet følgende oplysninger, der kan belyse ovenstående spørgsmål:

- T2 var omfattet af sin fars pas udstedt august 2003. Udlændingestyrelsen er i besiddelse af dette pas og kan konstatere, at det ikke indeholder stempler fra Somalia.
- Udlændingestyrelsen bemyndigede i august 2007 et fremmedpas til T2. Han blev desuden bemyndiget et fremmedpas i juni 2011 uden landebegrænsninger, som i oktober 2017 blev forlænget. Udlændingestyrelsen er ikke i besiddelse af disse pas og kan på baggrund heraf ikke udtale sig om pågældendes rejseaktivitet.
- T2 søgte i marts 2017 om en tilbagerejsetilladelse, idet han skulle på ferie til Malaga.
- Det fremgår af CPR, at T2 var udrejst til Etiopien den 12. juli 2000 til den 15. juni 2001
- Det fremgår af Flygtningenævnets afgørelse i en bortfaldssag af 11. december 2007, at T2 har en syg farmor i Somalia. Desuden fremgår af nævnets afgørelse, at T2 rejste med sine forældre og søskende til Somalia i august 2000. Det var meningen, at opholdet skulle være permanent, men da forældrene efter kort tid gik fra hinanden, returnerede T2 med sine forældre til Danmark. Udlændingestyrelsen er ikke bekendt med, om farmoren i dag er i live og bor i Somalia.

Udlændingestyrelsen bemærker generelt til det ovenstående, at flere af oplysningerne er af ældre dato, og at forholdene derfor kan have ændret sig.

Udlændingestyrelsen ses ikke at være i besiddelse af øvrige oplysninger af relevans for T2s § 26-forhold.”

T2 har under hovedforhandlingen forklaret om sine personlige forhold, herunder at han er født og opvokset i Danmark som anført i Udlændingestyrelsens udtalelse.

Han har ikke været med familien i Somalia i 2000.

Han har gået i skole i Danmark i Valby. Han skulle være startet på gymnasium i år.

Han har 5 søskende. Han har ikke familie i Somalia ham bekendt. Hans mor snakker gebrokkent dansk, og han forstår også selv et ord eller to somalisk.

Han kan godt huske, at han sad i fængsel i 2015. Han sad på Sønderbro. Hans mor besøgte ham. Der var tolk på. Hans mor talte somalisk, og han talte dansk, for han taler ikke somalisk. Han ønsker ikke at svare på spørgsmål fra anklageren herom.

Hans venner er alle fra hans lokalområde i Valby. Han er sund og rask. Han har intet misbrug. Han har hverken kone eller børn. Han kender intet til forholdene i Somalia.

Frihedsberøvelse

T1 har under sagen været frihedsberøvet fra den 18. maj 2018.

T2 har under sagen været frihedsberøvet fra den 27. til den 31. marts 2018 og fra den 12. april 2018.

Retten's begrundelse og afgørelse

Skyldsspørgsmålet

Forhold 1

Der er ikke ført det til domfældelse fornødne bevis for, at de tiltalte forud for den 22. marts 2018 besad den omhandlede skarpladede revolver med seks patroner. De tiltalte frifindes derfor for denne del af tiltalen.

T1 har erkendt sig skyldig i forsøg på at besidde den skarpladede revolver og seks patroner den 22. marts 2018. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger.

T2 har nægtet sig skyldig og har nægtet at udtale sig om forholdet.

På baggrund af overvågningsvideomaterialet fra T2s adresse, Vej 3, den 22. marts 2018, finder retten ikke, at der er rimelig tvivl om, at det er T2, man kan se på videoen. Retten har herved lagt vægt på de ansigtstræk, herunder næsen, som man kan se på videoen, personens højde og kropsbygning, og stedet, hvor videoen er optaget.

Retten finder endvidere ikke, at der er rimelig tvivl om, at det er den samme person, man ser på optagelserne fra Vej3 og på optagelserne, ligeledes fra den 22. marts 2018, fra kælderen under Vej1 og fra torvet i Sted1.

Retten har herved lagt vægt på, at hudfarven på den person, man ser på de sidstnævnte optagelser, den pågældendes højde og kropsbygning og beklædning, herunder navnlig den jakke, den pågældende bærer, svarer til det, man ser på optagelserne fra Vej3. Retten har endvidere lagt vægt på den relativt tætte tidsmæssige sammenhæng mellem optagelserne.

Hertil kommer, at politividnerne V3 og V2s forklaringer understøtter, at det er T2, man ser på optagelserne.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt forholdet er omfattet af straffelovens § 81 a, bemærker retten, at bevisførelsen herom har bestået i dokumentation af politiets dokumentationsrapport af 6. april 2018 om en konflikt mellem Loyal To Familia og Brothas og politividnet V8s vidneforklaring herom.

Som også forklaret af V8 er der tale om et skøn fra politiets side, når man vurderer, at der var en konflikt mellem Loyal To Familia og Brothas som strakte sig fra juli 2017 og til ultimo april måned 2018.

V8 har under sin forklaring bekræftet, at de i dokumentationsrapporten konkret omtalte "hændelser/informationer" ikke i sig selv er nok til at godtgøre, at der var en konflikt mellem grupperingerne, omfattet af straffelovens § 81 a, stk. 1, af den anførte varighed.

Som også anført i rettens kendelse af 7. november 2018 har anklagemyndigheden foretaget en afvejning af hensynet til tavshedspligten og politiets interesse i at beskytte sine efterforskningsmetoder og kilder overfor hensynet til at fremlægge flere konkrete oplysninger om, hvad der ligger til grund for politiets skøn i denne sag.

Anklagemyndigheden har herefter ikke ønsket at fremlægge yderligere oplysninger, og retten og forsvarerne har derfor ikke haft det fulde grundlag for at kunne efterprøve det af politiet udøvede skøn.

De konkrete oplysninger, der er forelagt retten, er herefter alene, at der i perioden fra medio juli til ultimo november 2017 var mange alvorlige episoder, herunder skudepisoder, og at politiet den 1. januar 2018 antraf en person, som politiet vurderer er medlem af Brothas, i besiddelse af en kniv, og at den pågældende skal have udtalt, at "der ikke var nogen fredsftale med LTF og at krigen ikke var slut." Disse oplysninger skal sammenholdes med, at der ikke var nogen voldelige hændelser i december 2017 og januar 2018, der kan relateres til konflikten, hvorimod der i februar 2018 blev registreret en sku-

til grund, at T2 har følt, at de to grinte af ham, umiddelbart inden han begik trusselsforholdet.

Sanktionsfastsættelsen

1) Strafudmålingen

For T1 fastsættes straffen til fængsel i 3 år og 6 måneder, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 21.

Straffen omfatter også reststraffen på 366 dage ved prøveløsladelsen den 18. august 2017, jf. straffelovens § 40, stk. 1, jf. § 61, stk. 2.

Retten har herved lagt vægt på forholdets karakter og den omstændighed, at T1 har begået det i prøvetiden efter prøveløsladelsen for hans dom for ganske ligeartet kriminalitet.

Retten finder ikke grundlag for at tillægge det betydning i formildende retning, at der alene har været tale om en forsøgshandling, da dette udelukkende skyldes, at politiet, inden T1 og T2 ankom til kælderen, havde byttet revolveren ud med en attrap.

Retten har endvidere lagt vægt på retspraksis på området, jf. herved senest dommen gengivet i U 2018.3480 Ø, og på, at det af de grunde, der er anført nedenfor i forhold til spørgsmålet om opholdsforbud, kan lægges til grund, at T1 på gerningstidspunktet var tilknyttet Loyal To Familia, og at hans overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 21, havde tilknytning hertil.

For T2 fastsættes straffen til fængsel i 3 år, jf. straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 21, og § 266.

Retten har herved lagt vægt på forholdenes karakter og den omstændighed, at der er tale om et særdeles hurtigt recidiv efter udløbet af prøvetiden den 20. februar 2018 for den betingede del af T2s dom for roveri under anvendelse af pistol i forening med medgerningsmænd. Retten har desuden lagt vægt på, at T2 har begået forhold 2 over for et sagesløst offer i tiden mellem, at han blev løsladt fra den opret holdte anholdelse, og til han blev varetægtsfængslet for forhold 1.

Retten finder ikke grundlag for at tillægge det betydning i formildende retning, at der alene har været tale om en forsøgshandling, da dette udelukkende skyldes, at politiet, inden T1 og T2 ankom til kælderen, havde byttet revolveren ud med en attrap.

Retten har endvidere lagt vægt på retspraksis på området, jf. herved senest dommen gengivet i U 2018.3480 Ø, og på, at det af de grunde, der er anført

depisode og en knivepisode og den 4. marts 2018 yderligere en knivepisode, der efter politiets vurdering var en del af den verserende konflikt.

Henset til gerningstidspunktet i denne sag, og idet der ikke på det foreliggende grundlag kan ses bort fra muligheden af, at politiets skøn over betydningen af informationen fra den 1. januar 2018 og hændelserne i februar og marts 2018 hviler på fejlurderinger eller urigtige antagelser - og idet det i øvrigt bemærkes, at den ene hændelse i februar og den enkeltstående episode den 4. marts 2018 ikke har indebåret anvendelse af skydevåben eller, efter det oplyste, våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade - finder retten det ikke godtgjort med den fornødne grad af sikkerhed til domfældelse i en straffesag, at forholdet er omfattet af straffelovens § 81 a, stk. 1.

På denne baggrund finder retten det alene bevist, at T1 og T2 er skyldige i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, nr. 1, og stk. 3, jf. § 21, idet de den 22. marts 2018, kl. ca. 18.00, forsøgte at besidde den i anklageskriftet omhandlede skarpladte revolver, Smith & Wesson 357, isat seks kaliber 357 magnum patroner, på offentligt tilgængeligt sted.

De tiltalte frifindes i øvrigt for tiltalen i dette forhold.

Forhold 2

T2 har erkendt, at han på det omhandlede tidspunkt var involveret i en episode med F1, og at han trak en kniv, der dog var af plastik, som han bl.a. holdt mod F1 lår. T2 har endvidere forklaret, at F1 nok har følt sig truet heraf.

F1 og V7 har afgivet detaljerede, troværdige og samstemmende forklaringer om episoden, herunder om, at T2 under episoden kaldte F1 en "fucking hund" eller en "hund" og sagde, at han ville stikke ham ned eller lignende.

F1 og V7 har endvidere forklaret, at T2 holdt en kniv mod F1 hals. V7 har desuden forklaret, at T2 også fægtede med kniven ved F1s, lår.

Retten finder det herefter bevist, at T2 har overtrådt straffelovens § 266 som anført i anklageskriftet.

Retten bemærker, at retten ikke finder at kunne lægge til grund, at F1 eller vidnet V7 inden episoden kaldte T2 for "en lang negerstang" eller lignende, hvorimod det kan lægges

nedenfor i forhold til spørgsmålet om opholdsforbud, kan lægges til grund, at T2 på gerningstidspunktet var tilknyttet Loyal To Familia, og at hans overtrædelse i forhold 1 af straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 21, havde tilknytning hertil.

2) Udvisningsspørgsmålet

Retsgrundlaget

Som følge af ikrafttrædelsesbestemmelsen i § 2 i lov nr. 469 af 14. maj 2018 er de for denne sag relevante bestemmelser om udvisning de dagældende bestemmelser i udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1117 af 2. oktober 2017 som ændret ved § 3 i lov nr. 1680 af 26. december 2017:

”§ 22. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis

1) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 3 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,

...

3) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,

...

8) udlændingen efter straffelovens § 192 a, § 10, stk. 1, jf. §§ 1 og 2, i lov om våben og eksplosivstoffer, § 59, stk. 4, jf. § 18, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1444 af 1. december 2016 om våben og ammunition m.v., eller § 7, jf. §§ 1 og 2, i lov om knive og blankvåben m.v., idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 24 b. En udlænding udvises betinget, hvis der ikke er grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. § 26, stk. 2. Dette gælder dog ikke, hvis udlændingen er omfattet af § 2 (EU-reglerne).

Stk. 2. Ved betinget udvisning skal der fastsættes en prøvetid. Prøvetiden beregnes fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse og udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring eller fra ophor af ophold i en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge. Er betinget udvisning sket ved betinget dom om frihedsberøvelse eller dom til ambulans behandling med mulighed for frihedsberøvelse, udløber prøvetiden 2 år efter tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, 2 år efter dommens forkyndelse.

Stk. 3. En udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt. Kan der ikke ske udvisning, jf. § 26, stk. 2, skal udlændingen udvises betinget på ny. Prøvetiden fastsættes efter reglerne i stk. 2.

Stk. 4. Udvises en udlænding betinget, skal retten i forbindelse med dommens afsigelse vejlede udlændingen om betydningen heraf.

§ 26 ...

Stk. 2. En udlænding skal udvises efter §§ 22-24 og § 25, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog § 26 b.

§ 32. En dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Stk. 2. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 meddeles for

- 1) 4 år, hvis udlændingen idømmes en betinget frihedsstraf eller idømmes en ubetinget frihedsstraf af ikke over 3 måneder eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter eller varighed,
- 2) 6 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget frihedsstraf af mere end 3 måneder men ikke over 1 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,

- 3) 12 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 4) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneder, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, medmindre der alene findes grundlag for at meddele indrejseforbud for 12 år, eller for
- 5) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 2 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.”

Den mulighed, der ved lov nr. 469 af 14. maj 2018 med indførelse et tredje punktum i udlændingelovens § 32, stk. 5, er givet for at kunne meddele indrejseforbud af kortere varighed, hvis et indrejseforbud af den varighed, der er nævnt i § 32, stk. 2, nr. 5, vil indebære, at udvisning med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, finder som følge af ændringslovens ikrafttrædelsesbestemmelse i § 2 ikke anvendelse i denne sag.

Forholdet til artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Senest ved dom af 23. oktober 2018 i sag nr. 7841/14, Levakovic mod Danmark, har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol bekræftet sin praksis på området med hensyn til, hvornår udvisning vil være i strid med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om respekt for privatliv og familieliv.

For begge de tiltalte gør det sig gældende, at de er 19 år gamle og er født i Danmark, hvor de har levet hele deres liv, og hvor bl.a. deres forældre og søskende bor. Udvisning vil derfor indebære et indgreb i deres privatliv, jf. konventionens artikel 8, stk. 1, og bl.a. præmis 35 i ovennævnte dom, Levakovic mod Danmark. Et sådant indgreb er kun berettiget, hvis betingelserne i artikel 8, stk. 2, er opfyldt, jf. bl.a. samme doms præmis 36 og 37.

Efter artikel 8, stk. 2, er det afgørende, om udvisning må anses for nødvendig for at forebygge forbrydelse. Dette beror på en proportionalitetsvurdering, og den omfattende praksis, der foreligger fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol herom, er bl.a. refereret i dommene gengivet i U 2018.3837 H og U 2018.3480 Ø.

De kriterier, der indgår i proportionalitetsvurderingen, fremgår bl.a. af Den Europæiske Menneskerettigheds Domstols dom af 23. juni 2008 i sag 1638/03 (Maslov mod Østrig), præmis 68.

Den vægt, der skal lægges på de enkelte kriterier, afhænger af den konkrete sags omstændigheder, jf. præmis 70. Der skal foreligge meget tungtvejende grunde for at retfærdiggøre en udvisning, når der er tale om en fastboende udlænding, der er født her i landet eller indrejst som barn, og som har tilbragt det meste af sin barndom og ungdom her, jf. præmis 75.

I tilfælde som det foreliggende, hvor begge tiltalte udlændinge er unge mænd, der endnu ikke har etableret deres egen familie, skal der lægges vægt på karakteren og alvoren af den begåede kriminalitet, varigheden af de tiltalte udlændinges ophold i værtslandet, tiden efter den begåede kriminalitet og de pågældende udlændinges adfærd i denne periode samt fastheden af sociale, kulturelle og familiemæssige bånd med værtslandet og med modtagerlandet, jf. præmis 71.

Længden af et indrejseforbud skal desuden indgå i proportionalitetsafvejningen, jf. herved bl.a. U 2018.3837 H og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, jf. bl.a. dom af 22. april 2004 i sag 42730/98, Radovanovic mod Østrig (præmis 37), Maslov (præmis 98) og dom af 1. juni 2017 i sag 30441/09, Külekci mod Østrig (præmis 52).

I præmis 45 i dommen Levakovic mod Danmark har Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol endvidere anført:

”...the Court reiterates that in the interpretation and application of Article 8 of the Convention in cases of the kind in question, emphasis must be placed on securing a fair balance between the public interest and the Article 8 rights of aliens residing in the Member States. Ascertaining whether “very weighty reasons” justify the expulsion of a settled migrant, like the applicant, who has lived almost all his life in the host country, must inevitably require a delicate and holistic assessment of all the criteria flowing from the Court’s case-law, an assessment that must be carried out by the national authorities under the final supervision of the Court.

...

The Court points out in this respect that, although opinions may differ on the outcome of a judgment, “where the balancing exercise has been undertaken by the national authorities in conformity with the criteria laid down in the Court’s case-law, the Court would require strong reasons to substitute its view for that of the domestic courts” (see, *Ndidi v. the United Kingdom* (no. 41215/14, § 76, 14-September 2017; and, *mutatis mutandis*, *Von Hannover v. Germany* (no.~2) [GC], nos. 40660/08 and 60641/08, § 107, ECHR 2012 and *Axel Springer AG v. Germany* [GC], no. 39954/08, § 88, 7-February-2012).”

Retten bemærker herefter følgende om hver enkelt af de tiltalte:

T1

Det bemærkes indledningsvis, at T1 ikke kan anses for at have rettigheder efter associeringsaftalen mellem Tyrkiet og EU.

T1 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 21. Af de grunde, der er anført nedenfor i forhold til spørgsmålet om opholdsforbud, kan det lægges til grund, at T1 på gerningstidspunktet var tilknyttet Loyal To Familia, og at hans overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 21, havde tilknytning her til.

Før dette forhold blev begået, havde han i november og december 2015, da han var 16 år gammel, begået ganske ligeartet kriminalitet. Han blev herfor ved dommen af 10. oktober 2016 idømt fængsel i 2 år, og han blev - i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand i den sag - betinget udvist.

På denne baggrund finder retten, at der - uanset at det, som anført nedenfor i forhold til spørgsmålet om opholdsforbud, må lægges til grund, at T1 ikke på nuværende tidspunkt er medlem af Loyal To Familia eller en anden bande - er en vis risiko for, at han også fremover vil begå alvorlig kriminalitet, herunder banderelateret kriminalitet, i Danmark, hvis han ikke udvises.

T1 er født i Danmark og har haft lovligt ophold her i landet i mere end 17 år. Efter oplysningerne i denne sag har han sin mor, far, søskende og øvrige familiemedlemmer i Danmark. Han har ingen familie i Tyrkiet. Han har ingen kæreste eller børn. Han skal efter det oplyste have arbejdet i ganske korte perioder som mekaniker i 2016 og 2017. Der er ikke tvivl om, at han har en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning med indrejseforbud for bestandig vil indebære en væsentlig belastning for ham.

T1 har, bortset fra en ferie i 2004, ikke været tilbage i Tyrkiet. Han har oplyst, at han ikke har nogen tilknytning til Tyrkiet. Han kan kommunikere på tyrkisk, men er ikke flydende og kan ikke skrive eller læse tyrkisk. Herudover må det antages, at han gennem sin herboende familie har et vist kendskab til tyrkisk skik og kultur.

Efter oplysningerne i dommen af 10. oktober 2016 har T1 ikke familie i andre lande. Han har afsluttet 9. klasse og var i gang med en uddannelse som , da han i januar 2016 blev anholdt af politiet. Han har til brug for den retssag - hvor der alene var påstand om betinget udvisning - oplyst, at han ikke kan tale tyrkisk ud over nogle få enkelte ord.

Af personundersøgelsen af 15. august 2016 fremgår endvidere bl.a., at T1 er opdraget med danske og tyrkiske værdier af forældre, der kom til Danmark for over 30 år siden. Familien har altid været selvforsørgende.

Faren er selvstændig erhvervsdrivende og moren er hjemmegående.

Retten lægger herefter til grund, at T1' personlige og kulturelle bånd til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Tyrkiet, og at han på nuværende tidspunkt vil være stort set uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i dette land, hvis han udvises.

T1 er som nævnt tidligere domt for ganske ligartet kriminalitet, og han er herved udvist betinget af Danmark og dermed advaret om, at fortsat kriminalitet kan føre til ubetinget udvisning. Forholdet i denne sag er begået i prøvetiden for den betingede udvisning.

Efter en samlet vurdering finder retten herefter, at de hensyn, der taler for udvisning af T1, ikke er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans alder, og især hans alder på gerningstidspunktet for dommen af 10. oktober 2016, hans stærke tilknytning til Danmark og hans meget svage tilknytning til Tyrkiet. Det er indgået i proportionalitetsafvejningen, at indrejseforbuddet i givet fald ville skulle være for bestandigt.

Retten finder efter det anførte, at ubetinget udvisning med indrejseforbud for bestandigt er et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Retten udviser herefter T1 betinget efter reglerne i den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 24 b, stk. 3, jf. stk. 1 og 2.

T2

T2 er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 21. Af de grunde, der er anført nedenfor i forhold til spørgsmålet om opholdsforbud, kan det lægges til grund, at T2 på gerningstidspunktet var tilknyttet Loyal To Familia, og at hans overtrædelse af straffelovens § 192 a, stk. 1, jf. stk. 3, jf. § 21, havde tilknytning hertil.

Før dette forhold blev begået, havde han i august 2015, da han var 16 år gammel, begået røveri i forening med to medgerningsmænd under anvendelse af en pistol. Han blev herfor idømt fængsel i 8 måneder, hvoraf de tre måneder blev gjort betinget, og han blev - i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand i den sag - betinget udvist.

På denne baggrund finder retten, at der - uanset at det, som anført nedenfor i forhold til spørgsmålet om opholdsforbud, må lægges til grund, at T2 ikke på nuværende tidspunkt er medlem af Loyal To Familia eller en anden bande - er en vis risiko for, at han også fremover vil begå alvorlig kriminalitet i Danmark, hvis han ikke udvises.

T2 er født i Danmark og har haft lovligt ophold her i landet i mere end 18 år. Efter oplysningerne i denne sag har han sin mor, far, søskende og øvrige familiemedlemmer i Danmark. Han har ingen familie i Somalia. Han har ingen kæreste eller børn. Der er ikke tvivl om, at han har en sådan tilknytning til Danmark, at udvisning med indrejseforbud for bestandig vil indebære en væsentlig belastning for ham.

T2 har, bortset fra et kort ophold i august 2000, ikke været tilbage i Somalia. Han har oplyst, at han ikke har nogen tilknytning til Somalia. Han har forklaret, at han forstår et ord eller to på somalisk, men at han ikke taler sproget. Herudover må det antages, at han gennem sin herboende familie har et vist kendskab til somalisk skik og kultur.

Efter oplysningerne i dommen af 5. februar 2016, hvor anklagemyndigheden alene nedlagde påstand om betinget udvisning, har T2 på det tidspunkt oplyst, at de taler dansk i hans familie.

Af personundersøgelse af 9. november 2015 fremgår endvidere bl.a., at T2 har beskrevet sin mor som den vigtigste person i hans liv, og at han taler godt med både hende og faderen. Det fremgår endvidere, at han i 2014-2015 havde fritidsarbejde som servicemedarbejder hos og

Af udtalelse af 30. oktober 2015 fra Københavns Kommune fremgår bl.a., at T2s forældres danskundskaber ikke er optimale, men også at hans mor "meget aktivt har forsøgt at bakke op omkring hans skolegang, og har altid deltaget i skole-hjem-samtaler."

Efter T2s egen forklaring er det korrekt, at der i forbindelse med hans varetægtsfængsling i surrogat ultimo 2015 skete tolkning af en Somali-tolk ved de overvågede besøg, han modtog af sin mor. Det er imidlertid efter bevisførelsen herom i øvrigt uklart, hvad baggrunden for tolkens tilstedeværelse var, og hvad de nærmere omstændigheder ved tolkningen i øvrigt var.

Retten lægger herefter til grund, at T2 personlige og kulturelle bånd til Danmark er langt stærkere end hans tilknytning til Somalia, og at han på nuværende tidspunkt vil være stort set uden forudsætninger for at etablere en tilværelse i dette land, hvis han udvises.

T2 er som nævnt tidligere dømt for grov kriminalitet, og han er herved udvist betinget af Danmark og dermed advaret om, at fortsat kriminalitet kan føre til ubetinget udvisning. Forholdet i denne sag er begået lidt over en måned efter udløbet af prøvetiden for den betingede udvisning.

Efter en samlet vurdering finder retten herefter, at de hensyn, der taler for

udvisning af T2, ikke er så tungtvejende, at de har større vægt end de hensyn, som taler imod udvisning på baggrund af hans alder, og især hans alder på gerningstidspunktet for dommen af 5. februar 2016, hans stærke tilknytning til Danmark og hans meget svage tilknytning til Somalia. Det er indgået i proportionalitetsafvejningen, at indrejseforbuddet i givet fald ville skulle være for bestandigt.

Retten finder efter det anførte, at ubetinget udvisning med indrejseforbud for bestandigt er et uproportionalt indgreb i strid med artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Retten udviser herefter T2 betinget efter reglerne i den dagældende bestemmelse i udlændingelovens § 24 b, stk. 1 og 2.

3) Spørgsmålet om opholdsforbud

Som følge af rettens bevisresultat er der ikke grundlag for at give opholdsforbud i medfør af straffelovens § 79 a, stk. 1, 1. pkt.

Efter indholdet af dokumentationsrapporterne i sagen og politividnet V8s forklaring herom, og henset til, at hverken T1 eller T2 er fremkommet med oplysninger, der giver grundlag for at tilsidesætte oplysningerne om deres tilknytning til Loyal To Familia, finder retten det ubetænkeligt at lægge til grund, at både T1 og T2 den 22. marts 2018 var tilknyttet Loyal To Familia i straffelovens § 79 a, stk. 1, 2. pkt.'s, forstand, og at deres forsøg på besiddelse af revolveren efter forholdets karakter havde relation til denne tilknytning.

T1 og T2 er idømt henholdsvis 3 år og 6 måneders fængsel og 3 års fængsel og har været varetægtsfængslet siden henholdsvis den 18. maj og den 12. april 2018 og må antages at overgå direkte til afsoning af den idømte fængselsstraf.

Efter politividnet V8s forklaring må det endvidere lægges til grund, at hverken T1 eller T2 på nuværende tidspunkt er medlem af eller tilknyttet Loyal To Familia eller nogen anden bande, hvorfor de heller ikke længere er eller vil være monitoreret af politiet på det nu foreliggende grundlag.

Retten finder det allerede af disse grunde ikke godtgjort, at et opholdsforbud som påstået af anklagemyndigheden i medfør af straffelovens § 79 a, stk. 1, 2. pkt, vil være en proportional retsfølge ved siden af den idømte fængselsstraf.

Retten bemærker i øvrigt herved, at T1' tidligere dom vedrører forhold begået i Odense på et tidspunkt, hvor han efter det oplyste havde til-

knytning til en bande i Vanløse, og at T2s tidligere dom ikke vedrører bandekriminalitet.

4) Konfiskation

Påstanden om konfiskation tages i medfør af den påberåbte bestemmelse til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T1 straffes med fængsel i 3 år og 6 måneder.

Tiltalte udvises betinget af Danmark med en prøvetid. Prøvetiden beregnes fra tidspunktet for endelig dom i sagen og udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse.

Tiltalte T2 straffes med fængsel i 3 år.

Tiltalte udvises betinget af Danmark med en prøvetid. Prøvetiden beregnes fra tidspunktet for endelig dom i sagen og udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse.

Hos de tiltalte konfiskeres en revolver Smith & Wesson 357 og seks kaliber 357 magnum patroner.

De tiltalte skal betale de dem hver især vedrørende sagsomkostninger.

Dan Bjerring

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten på Frederiksberg, den 20. november 2018

Maria Kofod
retsassistent